

If undelivered return to:
"GLASILO K. S. K.
JEDNOTE"
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.
The largest Slovenian
Weekly in the United States
of America.
Sworn circulation 17,400
Issued every Tuesday
Subscription rate:
For members yearly\$0.84
For nonmembers\$1.00
Foreign Countries\$3.00
Telephone: Randolph 3912

Največji slovenski tednik
v Združenih Državah
Izhaja vsak torek
Ima 17,400 naročnikov
Naročnina:
Za člane, na leto.....\$0.84
Za nečlane.....\$1.00
Za inozemstvo.....\$3.00
NASLOV
uredništva in upravnništva:
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.
Telefon: Randolph 3912.

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912.
ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Ste. 38. — No. 38. CLEVELAND, O., 21. SEPTEMBRA (SEPTEMBER), 1926. Leto XII. — Volume XII.

CLEVELANDSKE NOVICE.

—Dvajsetletnica ustanovitve Slovenske Narodne Čitalnice v Clevelandu so vneti Čitalničarji in njeni prijatelji na zelo lep način proslavili minulo nedeljo zvečer v dolnji dvorani Slovenskega Narodnega Doma. Te prireditve se je vdeležilo nad tristo oseb. Odbor Slovenske Narodne Čitalnice je v ta namen pripravil jako lep in bogat program, ki je sledil takoj po večerji. Vdeleženci so se naravnost čudili, kako je bilo mogoče za tako nizko vstopnino dati gostom tako fino večerjo na banketu. V resnici, kaj takega zmorejmo samo Čitalničarji. Zatem smo čuli krasne navduševalne govore, lepo petje čitalniškega kvarteta in solo-speve Miss Perdanove, med odmore je močan mladinski orkester pod vodstvom Mr. Ure-ta proizvajal umetne koncertne komade; za dovršenem programom je sledil ples.

Slovenska Narodna Čitalnica, ki je na tih in skromen način delovala že celih 20 let na narodno-kulturnem polju, ima izdelanih več važnih načrtov za bodočnost in za napredek naše slovenske naselbine, kar ji bo dalo še več kredita in priznanja, ko bo obhajala svoj srebrni jubilej.

—Čehoslovski nožni žogometni klub "Sparta" iz Prage je nedavno sijajno premagal Giant igralce v New Yorku; to igro je gledalo nad 12,000 oseb. Ta nepremagljivi športni klub bo nastopil v Clevelandu prihodnjo nedeljo, dne 26. septembra in sicer na Hooper's Field, Sykora Road, ko bo skušal premagati All Star skupino iz Ohio. Kdor se zanima za to zanimivo igro, naj jo gre gledat.

—V sredo ob 10:40 je za vedno zatisnil oči splošno poznani in priljubljeni rojak Louis Recher. Dasi ravno pokojni mnogim osebno ni bil poznan, pa je vsakdo vedel za njegovo ime vsled njegove farme, kjer so se do leta nazaj vršile številne društvene veselice, pikniki in svatbe. Zavrtna bolezen je pretrgala nit njegovega življenja v najlepši moški dobi. Prihodnjega decembra bi bil star šele 52 let.

Rojen je bil v Žužemberku na Slovenskem. Ko je bil star pet let, se je njegova mati, tedaj že vdova, preselila v Ljubljano s svojima dvema sinovoma, Louisem in starejšim bratom Josipom. Ko je bil Louis star 15 let, je prišel v Ameriko ter je bil prvih pet let v Chicagu, nakar je prišel v Cleveland in prebil tu ostalo svoje življenje.

Tukaj zapuša žalujočo so-progo Louise in štiri otroke, Louis, Louise, Mollie in Frank. Njegovi stariši so že mrtvi, njegov najstarejši brat Joseph pa živi v Clevelandu. Zapuša tudi teto Mrs. Vidmar v Collinwoodu in dva strica po imenu Fink, tudi živeča v Clevelandu. Bil je član društva "Napredek," št. 132 J. S. K. Jednote in "Slovenski Dom," št. 6, S. D. Zveze.

Bodi mu ohranjen blag spomin. R. I. P. Družini in sorodnikom naše globoko sožalje!

—V petek zvečer je nagloma preminul Josip Hrovat, stanujoč na 1067 E. 68th St. Zgrudil se je na Public Square mrtve na tla. Star je bil 48 let, samec, in tu nima sorodnikov. Ranjki je bil doma iz vasi Podkoren, pošta Kranjska gora na Gorenjskem. Tam zapuša sestro in tri brate. Bil je član društva sv. Janeza Krstnika, št. 37, J. S. K. Jednote in član društva Maccabees. Naj počiva v miru!

—Zopet je en rojak postal žrtev zločinskih sleparjev. John Glavič, ki stanuje na 3812 Maple Ave., se je dal pregovoriti, da je postal dedič premoženja, ki znaša \$50,000. Od tega dobi Glavič eno tretjino, ako založi \$1,895 pri sleparjih. Glavič je res "vlozil" denar v veliko skrinjo, in ko so jo zaklenili, so lopovi odšli. Kot je pozneje Glavič pogledal v skrinjo, je bilo v njej samo \$6.

Delavec podedoval milijone.
Kewanee, Ill. — Tu živič tovarniški delavec John Cooper je odpotoval proti Roanoke, Va., kjer ga čaka velika zapuščina po nekem bližnjem sorodniku; govori se, da znaša ta dedščina okrog devet milijonov dolarjev. Cooper se bo med potjo ustavil tudi v Cincinnati, O., pri nekem arhitektu, da mu izdela načrt za gradbo nove cerkve v našem mestu, ki bo veljala \$250,000.

Prebivalstvo Chicaga narašča.
Chicago, Ill. 18. septembra. — Friderik Rex, mestni knjižničar poroča, da šteje sedaj mesto Chicaga 3,058,992 prebivalcev.

Angleški plavac dosegel rekord.
London, 17. septembra. — Nedavno je neki bogataš razpisal \$5,000 nagrade onemu angleškemu plavcu, ki bi prekosil Američanko Ederle v preplavanju angleškega kanala. To stavo je dobil danes Norman Derham iz Londona, ker je preplaval označeni kanal v 13 urah in 56 minutah, oziroma v 35 minutah prej kot Miss Gertrude Ederle iz New Yorka.

Razstrelba pod reko.
Kansas City, Kans., 15. septembra. — Ko so delavci gradili pod reko Missouri vodovodni predor 300 čevljev pod njeno strugo, je nastala iz neznanega vzroka razstrelba dinamita; osem mož je bilo na mestu ubitih.

Bivši kongresnik pomiloščen.
Atlanta, Ga., 18. septembra. — Vsled kršitve prohibicijske postave je bil že pred nekaj meseci v tukajšnji državni zapor pripeljan bivši kongresnik iz države Kentucky, John W. Langley. Komisija za pomiloščenje je danes odredila, naj se navedenca izpusti iz ječe.

Smola pri špekulaciji.
Cudahy, Wis., 18. septembra. — Tu živeči trgovec Stanley Marek je napovedal prostovoljen bankrot vsled ponesrečene špekulacije s tujim denarjem. Marek je kupil pred več leti 1,000,000 poljskih mark, za kar je plačal \$7,600. Danes so vse te marke vredne samo 25 centov.

ORKAN V FLORIDI

GROZEN VIHAR POVZROČIL OGROMNO ŠKODO.

Miami, Fla., 19. septembra. — Od zadnjega petka do sobote je na istočnem obrežju Floride 60 milj v daljavi razsajal grozen orkan, kakršnega še ne pomnimo v naši zgodovini. Velikanski vihar je divjal neprestano devet ur. Dosedaj je še težko dognati število človeških žrtev, računa se jih pa najmanj na 2,000 ter več tisoč ranjencev; materialno škodo cenijo na 150 milijonov dolarjev. Samo v mestu Clewiston je bilo vsled orkana ubitih 140 oseb. Ko je neki letalec s svojim aeroplanom ogledoval prizadete kraje, je videl cele skupine mrtvecev na tleh ležati ob obrežju. V mestu Jacksonville je ubitih 100 oseb, ranjenih 3,000 ter 50,000 stanovalcev brez streh. Vlada je takoj proglasila nad onimi kraji obsešno stanje in izročila varstvo v oskrbi vojaštvu.

V našem mestu je ponesrečenih okrog 300 oseb, v Hollywood in Palm Beach ravno toliko, brez stanovanj je pa okrog 40,000 oseb.

Ta vremenska katastrofa se je pričela okrog polnoči z velikim neurjem; ob eni uri je divjal orkan že s 120 milj brzino na uro, poleg tega je izstopilo tudi morje, ki je večji del mesta poplavlilo. Mnogo hiš je do cela razdejanih, pomole je voda odnesla. Samo v našem mestu je napravil orkan za 25 milijonov dolarjev škode. Ker se je nahajalo za časa katastrofe tudi več trgovskih in prevoznih ladij v pristanišču, je morje tudi vse te odneslo na plan ali potopilo.

Guverner Martin je takoj zatem naprosil glavni urad Ameriškega Rdečega križa za pomoč, ki ima sedaj posla čez glavo.

Vsled orkana so bila prizadeta še sledeča mesta: Homestead, Little River, Lemon City, Hialeah, Coral Gables, Ojus, Hallandale, Davie, Dania, Lauderdale, Prospect, Florano, Moore Haven Pompano, Del Ray, Lake Worth, Deerfield in Boyton.

Napredek posojilnic.

V naši državi, Ohio poslujoča Stavbina in posojilna društva so dosegla letos velik rekord svojega napredka s tem, da znaša njih skupno premoženje en bilijon dolarjev. Ta slučaj se bo na primeren način proslavil v Columbusu na konvenciji lige obih posojilnic, vršči se od 19. do 21. oktobra.

Baldwin vabi premogarje na delo

London, 17. septembra. — Angleški ministrski predsednik Baldwin je izdal na vse stavkujoče premogarje širom dežele vabljiv oklic naj se takoj vrnejo na delo. Pri tem jih zagotavlja, da jim bo vlada stala na strani v svrhu doseganja njihovih zahtev. Tozadevni sporazum je bil dosežen na zadnji konferenci med zastopniki premogarjev in operatorjev.

RAZNE VESTI.

Sneg na zapadu.
Great Falls, Mont., 16. septembra. — Po raznih gorskih krajih države Montana je danes prvič snežilo v letošnji sezoni, snega je padlo ponekod dva palca na debelo.

Registracija volitev v Chicagu.
Chicago, Ill. — Okrajni sodnik Jarecki je razposlal vsem volilecem Cook okraja posebne okrožnice, kjer se jim toplo priporoča, da se mora vsak volilec registrirati ako se hoče vdeležiti novembarskih volitev. Doba za registracijo je določena od 2. do 12. oktobra.

Stavka lepoticark.
Chicago, Ill., 18. septembra. — Okrog tisoč organiziranih deklet in žena, ki so zaposlene v takozvanih "beauty parlorjih" je danes naznanilo vodstvu brivske unije, da bodo započele s stavko vsled prenizke plače. Lepoticarke zahtevajo na podlagi nove plačilne lestvice najmanj \$53 na teden.

Stroga nedeljska postava.
Harrisburg, Pa. — V mestu Philadelphia se vršica razstava povodom 150-letnice Proglase-nja neodvisnosti mora biti ob nedeljah zaprta; tako je danes določila tukajšnja sodnica. Ta odlok se opira na neko staro postavo še iz leta 1796, ki prepoveduje ob nedeljah vsakojako prireditev.

Ponesrečen atentat.
Tokio, Japonska, 17. septembra. — V palači angleškega poslanstva se je včeraj vršil sijajen banket v počast švedskemu prestolonasledniku Gustavu Adolfu in njegovi soprog, ki se mudita tukaj na obisku, došla semkaj iz Amerike. Te prireditve se je vdeležil tudi belgijski poslanik Bassompierre.

Med obedom je nekdo neopaženo odprl okno v bližini gostov in vrzel dolg nož v smeri proti švedski prestolonaslednici. Pri tem je pa zadel navzočega sina angleškega poslanika v prsa, toda brez kakih posledic; napadalec je zatem urno odnesel svoje pete in ušel zasledovalcem.

Coolidge se vrača s počitnic.
Paul Smiths, N. Y., 17. septembra. — Po desetdnevnem odpotku v White Pine letovisce bo jutri predsednik Coolidge s svojo soprogo vrnil v Washington.

Bogata državna univerza.
Columbus, O. — Ravnateljstvo tukajšnje državne univerze je guvernerju predložilo bilančni račun univerze za tekoče leto. Skupno premoženje te univerze znaša nekaj nad 15 milijonov dolarjev.

Kralj Aleksander v Parizu.
Pariz, 17. septembra. — Semkaj je dospel jugoslovanski kralj Aleksander s svojo soprogo kraljico Marijo in triletnim sinom Petrom. Obiaki te kraljeve dvojice je povsem privraten. Kakor se poroča, se je prišel kralj Aleksander zdraviti k nekemu specialistu za živčne bolezni.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE.

Umor župnika Pliberškega pojasnjen. V Orehovci na Hrvaškem umorjen je bil in oropan tamošnji župnik Pliberšek. Zjutraj so ga našli v razklano glavo umorjenega v njegovi postelji. V sosedni sobi je nezavestna ležala njegova že priletna kuharica vsa okrvavljena. O roparjih in morilcih dolgo časa ni bilo nobenega sledu. Te dni pa se je orožnikom posrečilo, da ta zagonoten umor, ki je tamošnje prebivalstvo zelo razburil, razjasniti. Orožnik kaplar Nikola Sunjar se je pred nedavnim v spremstvu svojega tovariša nenadoma pojavil v župnišču ter začel ponovno izpraševati kuharico. Stavil ji je tako spretno razna vprašanja, da se je zapletla v protislovja in po dvehurnem zasliševanju končno priznala svojo krivdo na umoru. Izpovedala je bila dogovorjena z dvema svojima priležnikoma, da oro-pajo župnika. V kritični noči je oba morilca spustila v župnišču, tako da tega ni nihče zabil. Skupno so nato umorili starega župnika ter ga izropali. Plen so si razdelili. Res so našli pri kuharici in njenih pomočnikih, ki so jih še istega dne zaprli, ves ukradeni denar.

Smrt v mlatinici. V Likolah pri Plju se je dogodila strašna nesreča. Pri posestniku Pernatu so mlatili z mlatilnico. Posestnikov šestletni sinček Franc se je motal okrog mlatilnice, prišel v preveliko bližino koles, ki so ga nenadoma zgrabila ter mu zdrobila glavo in prsni koš. V nekaj minutah je umrl.

Povodenj v Radečah. Bog Pluvius tudi nam ni prizanesel. Odprl je svoje zatvornice prav na stečaj. Že od pretekle sobote zvečer in vso nedeljo do polnoči je lilo, kakor bi šlo za stavo. Vode so strahovito hitro naraščale. Na eni strani nas je objemala Sava, na drugi istрани je drvela ter nas zalivala skrajno razburjena Sapota. Škode, ki jo je napravil potok Sapota, so naravnost velikanske. Na neštetihih mestih je ceto popolnoma odnesel ter svojo strugo prestavil na cesto. Dorniku je voda pobrala jez, most in okoli 50 metrov ceste. V tovarni papirja je bila pet mož broječa straža noč in dan pri jezovih in je odvajala razno plavajoče drevje. Vsem žaglarjem in mlinarjem ob potoku od Radeč do St. Jurja je voda podrla vse jezove. Tudi skupnemu jezcu radeških mlinov ni prizanesla, zrušila ga je. Voda je pobrala tudi vse lesene mostove, razen dveh. Cesta Radeče-St. Jurij-Dole je na več krajih popolnoma porušena, tako da je promet ukinjen. Ker ima Sapota jako nerodno strugo, tako da se izteka v Savo proti njenemu teku, je silno narasla Sava zaprla dotok Sapote, vsled česar je začela voda v mestu samem silno hitro naraščati. V pondeljek zjutraj so začeli nekateri meščani z izselitvijo, pri nekaterih hišah je dria voda pri vratih kot pri zatvornicah. Nekatere gostilne so imele kleti polne vode, vrto-vi so uničeni. Plazovi so vlekli na mnogih krajih in napra-

vili veliko škodo. Dan poprej smo imeli tudi strašno nevihto s točo, ki posebno občutno po-škodovala vse Jelovo.

Povodenj odkrila zločin v Prekmurju. O priliki katastrofalnih povodnji je prišel na dan marsikak star zločin, ki bil sicer ostal prikrit. Tako je voda v Sremu razkrila več okolištin in so tako prišli na sled zločinom, ki so bili izvršeni že pred mnogimi leti. Slični slučaj javljajo sedaj iz Prekmurja. V vasi Domanjšovci v Prekmurju je letošnjo pomlad nenadoma izginila hčerka tamošnjega bogatega posestnika Kuzme Potriča. Z doma je odšla k svojim sorodnikom na Mažarsko, pa se pozneje ni več vrnila. Vsa poizvedovanja za njo so ostala brezuspešna. Ker se je naknadno ugotovilo, da je vzel doma tudi večjo vsoto denarja, so sprva mislili, da je pobegnila. Radi tega tudi zasledovanje ni bilo pretrgano. Ščasoma pa so začeli ljudje govoriti razne stvari. Deklica je namreč imela razmerje z nekim tamošnjim fantom, ki ga pa njeni stariši radi siromašnosti niso marali za zeta. Ta radi tega ni kazal posebne žalosti, pač pa je živel za svoje razmere prerazkošno. Ljudje so marsikaj namigavali, vendar pa si brez dokazov nikdo ni upal očitno izreči kakega suma. Zadnja poplava je zadela tudi tamošnje kraje ni je na nekem mestu ob potoku odnesla precej zemlje. Ko so te dni občani popravljali strugo potoka, so našli na žensko okostje. Preiskava je ugotovila, da gre za pogrešano hčerko Potričeve. Vse je kazalo na to, da je bila umorjena ter nato zakopana. Sum je padel takoj na njenega bivšega fanta, ki so ga orožniki aretirali. Po daljšem taje-nju je končno svoj zločin priznal.

Dolenjski Čaruga pred porotniki v Novem mestu. Razprava proti Ivanu Jeketu, njegovi ljubici Julki Vrabčevi ter njegovemu pajdašu Matevžu Podlogarju se je vršila dne 30. avgusta. Porotniki so potrdili vprašanje krivde glede hudodelstva tatvine, vendar ne v višini zneska, ki ga je navedla obtožnica; potrdili so tudi vprašanje krivde radi težke telesne poškodbe posestnika Grabnarja, radi prepovedane posesti orožja in vlačuganja. Glede Matevža Podlogarja so potrdili vprašanje krivde hudodelstva tatvine in nošenja orožja, zanimali pa vprašanje vlačuganja. Vprašanje vlačuganja Julke Vrabčeve so potrdili soglasno.

Senat je razglasil nato sledečo obsodbo: Ivan Jeketa šest let težke ječe, poostrene z enim postom in enim trdim ležiščem na leto, Matevž Podlogar na 18 mesecev ječe, poostrene z enim postom in trdim ležiščem. Julka Vrabčeva pa na mesec dni zapora, ki pa ga je že prestala.

S tem je bilo zaključeno enodnevno jesensko zasedanje novomeškega porotnega sodišča.

Velik požar v Duplicah pri Grosupljem. Dne 29. avgusta je nastal v Duplicah, občina Grosuplje, požar, ki je uničil vse vas. Ogenj so povzročile saje, ki so se vnele v nekem

MEHISKI BANDITJE

UMORILI BOGATEGA AMERIKANCA

Mexico City, 17. septembra. — Pred nekaj dnevi so mehiški banditje napadli družbo Amerikancev, ko se je vračala iz mesteca Cuernavaca. V tej družbi se je nahajal 62-letni premožni trgovec Jakob Rosenthal iz New Yorka, katerega so lopovi s silo odvedli v gore. Ker jim je bilo znano, da nimajo Amerikanci dosti denarja s seboj, so zahtevali za ujetega Rosenthala \$10,000 odkupnine. Ta slučaj je bil kmalo naznanjen policiji in vojaštvu.

Ko je minulo nedeljo hotel nekdo banditom izročiti zahtevano svoto, je pri tem našel Rosenthala umorjenega, vsled česar je policija takoj začela zasledovati morilce; v tem spopadu sta bila dva bandita na mestu ustreljena.

Ta slučaj je ameriško kolonijo v tem mestu silno razburil. Tukajšnji ameriški poslanik se je takoj zatem pritožil pri mehiški vladi zahtevajoč zadoščenje za ta krvočni čin in strogo kaznovanje morilcev.

Predsednik Calles je izdal za tem strog ukaz naj vojaštvo napne vse sile, da izsledi morilce bogatega Američana. Vojaštvo je dosedaj zajelo že 11 banditov, ki so bili v zvezi s tem umorom; po kratkem zališanju in sodbi je bilo vseh enajst ustreljenih.

Truplo umorjenega Rosenthala bodo prepeljali v New York.

Premogarska industrija v Ohio.

Bellaire, O., 17. septembra. — Tajnik zveze premogovnih operatorjev v istočni državi Ohio naznanja, da se industrija v tej panogi malo bolj razvija. Danes se stalno dela v 39 premogovnikih, v 17 se obratuje le deloma, med tem, ko je 53 premogovnikov še zaprtih. Pred dvema mesecema je v teh krajih poslovalo samo osem premogovnikov.

dimniku. Utrinki so padali na slamnato streho in radi neugodnega vetra je bila hipoma vsa vas v plamenu. Tako je pogorelo dvema posestnikoma popolnoma vse posestvo, vsa živina in krma, da ne vesta, kako naj si v obupnem položaju pomagata. Dvema posestnikoma sta ostala samo kozolec, petemu je pogorelo gospodarsko poslopje in mu je ostala samo stanovanjska hiša. Kaj je pravzaprav vzrok tej strašni nesreči, je težko reči. Ljudje govorijo, da že več let ni bilo nobenega dimnikarja v vas. Posestniki so bili zavarovani za naravnost smešne svote: eden za 100, drugi za 600 eden za 1,000 in eden za 1,750 dinarjev.

Na pomoč so prihitela gasilna društva iz Grosupljega, Velike Loke, Višnje gore, Zabne, Lipoglave, Gatine, Šmarja, St. Jurja, Police in Mlačeve. Gašenje je bilo zelo otežkočen, koer v vsej vasi ni nobene vode, v rezervi pa je čisto majhen studenec.

Društvena naznanila in dopisi

Iz ureda tajnika društva sv.

Mihalja, št. 163, Pittsburgh, Pa.

Več sam zaostal nekoliko brojeva "Glasila," da se nisam oglašil; jedno nisam imao časa, drugo sam pustil uredniku "Glasila" malo više časa i prostora da je uvrstilo 16. konvencije zapisnik v svoje predale. Zatorej bi prosil malo prostora da obelodanim nekoliko važniji točka članom in članicam zgornje imenovanog društva.

Bračo in sestre: Prvo to bi vas opomenil da bi bolj redno polazili društvene sjednice, pak budete čuli što se tam naredi in zaključki da ne budete uvijek popitavali ovo ili ono — kao na primjer naše članstvo je zaključilo na sjednici 14. juna, 1926 da svaki član in članica plaća 10 centi više onaj mjesec kada koji član in članica umre. I taj sklad ide za svrhe potroška onim članom na primjer čuvarom in koji nose mrtvega brata ili sestru na vječni počinak. I toj predlog ili tučka ostane v kreposti od 1. julaja, 1926. Toliko do znanja svim članom, koji su na putnih listih in koji sjednic ne polaze; zato molite da ji manje umre, pak budete manje dajmov platili.

Kako sam omenio da je malo članstva na sjednici. V istini bila je letna doba pak se narod po šuma hladio; zato sada su lepe prilike da udovoljite in jedan drugome na sjednicah.

Na sjednici 12. septembra članstvo je zaključilo prirediti 30. oktobra plesnu zabavu (bal); da budete o tome znali a sve druge objave ove zabave budem priobčio u zadnjem broju "Glasila" pred zabavo. Zato bude dobro da se bolj zanimete za ovu zabavo.

Još ću vam nešto označiti. Svi člani koji niste imali priljke da uplatite svoje asessente, ili niste bili mogući, ja ću ubirati uplate sve do zadnjega dneva toga mjeseca; zatorej da mi bude laglje složiti tričetvrt godišnji račun, dojdite kod mene in poravnajte svoj dug.

Bračo in sestre! Opominjam vas za vašu in vaši dedičev korist da si čuvajte; društvo je bolje nego koja banka, jer je ne izgubljeno, a svaki kaj se dobi. Zato bi opomenil sve člane, koji su suspendani in koji drugujete, da se opet povrnite v naše redove. A vi bračo in sestre, vas opominjam da bi svaki pridobili po jednoga novega člana v naše redove; biti će svaki lepo pohvaljen, a i Jednoti pak ponos in napredak. Još budete nešto čuli ljepega, ali ne prije nego dojdete na dojdouču sjednicu.

Sa sobratskim pozdravom,

Matt Brozenic, tajnik,
121 — 44th St. Telefon: Fisk 0530 R.

ZAHVALA

S tem izrekam iskreno zahvalo za darove, katere sem prejel od milosrdnih članov in članic, oziroma od cenjenih družtev naše K. S. K. Jednote v pomoč in trpljenju moje neozdravljive bolezni naduše. Darovala so sledeča društva:

Št. 25 — \$5; št. 30 — \$5; št. 62 — \$3.10; št. 52 — \$5; št. 13 — \$5; št. 2 — \$15; št. 144 — \$12.80; št. 111 — \$2; št. 98 — \$3; št. 1 — \$5; št. 115 — \$5; št. 162 — \$10.50; št. 29 — \$14.70; št. 40 — \$5; št. 23 — \$2; št. 74 — \$2; št. 45 — \$2; št. 77 — \$5; št. 4 — \$3.75; št. 61 — \$5; št. 41 — \$8; št. 94 — \$2; št. 14 — \$5; št. 55 — \$5.85; št. 69 — \$1; št. 132 — \$2; št. 173 — \$10; št. 110 — \$6.70; št. 171 — \$6.10; št. 146 — \$5; št. 136 — \$3; št. 46 — \$5.35; št. 65

— \$5; in št. 70 — \$2.

Se enkrat: Bog povrni vsem društvom in tudi posameznim članom in članicam!

Vaš hvaležni sobrat

Frank Močnik,

član društva sv. Jožefa, št. 103, West Allis, Wis.

ZAHVALA

in spomini na 16. konvencijo v Pittsburghu, Pa.

Akoravno je že malo pozno — pa upam, da ni prepozno — da na tem mestu izrazim zahvalo vsem, kar si štejem v dolžnost, ker so mi bili vsi tako naklonjeni ob času mojega bivanja v Pittsburghu, Pa.

V prvi vrsti se zahvalim sosestri Justini Lokar, ki mi je preskrbela tak lep prostor in tako blizu, ravno nasproti zborovalne dvorane.

Zahvalim se tudi Mrs. Kos za tako lepo postrežbo in gostoljubnost, ki mi jo je izkazala.

Prav uljudna mi je bila družina Perko v Millvale, Pa.; tudi njim se zahvalim za vsjo prijaznost.

Se enkrat hvala vsem skupaj! Spomini na 16. konvencijo mi bodo ostali za vedno ali neizbrisni. K sklepu še želim in upam, da bi naša minula konvencija obrodila veliko dobrega sadu za našo čislano Jednoto.

Ostajam s sosesrskim pozdravom,

Josephine Menart,

delegatinja društva št. 162, Cleveland, O.

Pueblo, Colo. — Odkar sem se vrnila s konvencnega potovanja, se mi naše drago mesto Pueblo še veliko bolj dopade kot poprej kedar, izvemši Cleveland; to moram priznati, da nas tam v ameriški slovenski metropoli prekašate, drugi pa ne. Posebno v St. Louisu, Mo., tam je pa bilo vroče, kot bi prišel človek v sam peklo, ne pa v tako lepo imenovano mesto. Moram priznati, da smo bili tam samo osem ur, in če bi bili še toliko časa, bi se nam bila gotovo duša raztopila, kajti od hude vročine smo začeli kar po redko dihati.

Zdaj naj pa še omenim, kako se mi je minula konvencija v Pittsburghu dopadla. Moram priznati, da prav izvrstno, ker nas je bilo tako lepo število delegatij navzočih; in take vrle žene, da sem se kar težko ločila od njih. Zatorej naj velja tudi moja srčna zahvala vsem skupaj, delegatijni sestri Bombach pa želim večni mir in pokoj, ker je ni več med nami, živimi. V resnici, vrata groba so noč in dan odprta! Sestra Bombach je bila vendar še taklo čvrsta in zdrava na konvenciji, drugo nedeljo po povratku domov je pa že izdihnila svojo blago dušo!

Kar se tiče pa delegatov (moških), naj omenim, da nam niso bili tako prijazni kot se kažejo; posebno nekaterim nisamo ženske ugalale. Naj opozorijo za enkrat; mogoče bo to na prihodnji konvenciji boljše. Moški na zadnji konvenciji niso vpoštevali enakopravnosti kakoršna je v Ameriki in zaradi tega smo morale biti ženske vedno bolj zadnje. Ali ste pri onem izletu videli moške, kako so hitro skotili v pripravljen avtomobile med tem, ko so za delegatije preostali samo "taxiji," katere je bilo treba plačati?!

Morda ta moja kritika nekaterim delegatom ne bo ugajala; pa naj še oni malo svojo jezo otrrešajo, če jim bo to kaj odleglo! Mislim, da nisem bila edino jaz užaljena delegatinja

na konvenciji, temveč tudi druge. Naj bo stvar odpustena, toda ne pozabljena! To samo omenjam, da ne boste moški mislili, da morajo ženske vse za dobro vzeti. In še sedaj so tako prebrisani naši delegatje, da pravijo, kar jim ni po volji na konvenciji storjenega, vse to smo me ženske naredile?! kar seveda ni resnica. Ženske namreč še s prošnjo niso moge nič napraviti, pa bodo one kaj važnega ukrenile, ker delegatij nas je bilo samo 42, delegatov pa 142. Iz tega je razvidno, kje je bila večina in zmaga. Ko je tretja podpredsednica sestra Prisland prosila konvencno zbornico, naj se da ženskim društvom vsaj nekaj pomoči, da bi članice pristopale samo v ženska društva, član pa v moška v eni in isti naselbini, ne pa v moška društva brez posebnega vzroka — pa še tisto nismo dobile.

Zdaj pa apeliram na vsa ženska krajevna društva K. S. K. Jednote, da se naj potrudijo, da bomo imele drugo konvencijo vsaj 100 delegatij; tedaj bomo tvorile večino in nam ne bo treba več prositi, ampak bomo rekli: "Me zahtevamo svoje pravice!"

Upam, da bo naša druga podpredsednica sestra Champa vodila svoj urad tako vestno in vrlo, kot ga je vodila sestra Prisland ali morda še boljše, da se nam ne bo treba bati moških. Delegatje se nam samo takrat dobrikoajo, kadar brez delegatij ne morejo kaj ukreniti.

Zatorej sestra Champa! Le ne kot ženska nastopiti svoj urad, ampak kot — mož; da jim bomo na prihodnji konvenciji še enkrat toliko stolov v zbornični dvorani zasedle ali pa še več kot smo jih na pretečni konvenciji. Me, druge društvene uradnice vam obljubim, da vam bomo šle z dušo in telesom na roke in da bomo dele složno z roko v roki. Naše polje je še veliko; vendar potrebuje še dosti dobrih delavk, da bo naša dična K. S. K. Jednota rasla kot lepa dišča roža na velikem vrtu bratoljubja. Moja iskrena želja je, da bi delegacija prihodnje konvencije v Waukeganu zastopala najmanj 50,000 članstva; tedaj bo naš spoštovani predsednik še bolj ponosen na svojo armado kot je bil v Pittsburghu.

Citali ste že v "Glasilu," da se sedaj naš sobrat predsednik Anton Grdina nahaja tukaj v naši državi Colorado na obisku v svrhu odpočitka, kajti delo na minuli konvenciji je bilo res mučno za njegove živce. Jaz mu želim, da bi nas še večkrat obiskal srečen in zadovoljen. Dal Bog, da bi ga prihodnja konvencija zopet soglasno izvolila za glavnega predsednika, dokler bo živel!

Tudi našemu prvemu podpredsedniku sobratu Matt Jermanu, ki je še vedno bolehen, želim, da bi kmalu okrevail in zapustil bolnišnico!

Glede delavskih razmer ne bom dosti istih hvalila, ker so vedno po navadi; dela in zasluga je tudi pri nas le bolj malo.

K sklepu se prav lepo zahvaljujem vsem znancem in prijateljem, katere sem obiskala v Chicagu, Jolietu in v Clevelandu. Posebna hvala našemu predsedniku sobratu Antonu Grdina, ker nas je vse delegatje, obiskavše njihovo belo ameriško ljubljano, vozil po mestu in nam razkazal v resnici krasno clevelandsko naselbino. Hvala tudi družini Debevc za njih trud in postrežbo. Bog vas živi!

S sosesrskim pozdravom do vsega članstva naše dične Jednote,

Mary Keeman,

delegatinja društva št. 104.

Dodatno poročilo o železniški nesreči.

Slovenska družina ponesrečena.

Na železnici iz Leadville v Pueblo, Colo., 11. sept. Poslovil sem se iz romantičnega Leadville, kjer sem preživel 15 dni oddiha. Vsak dan posebej mi je prinesel kaj novega. Visoka država Colorado je bogata v svojih zemeljskih zakladih. Milijonarji v tej državi se valijo kot pri nas piščeta. Iz male investicije v zlatih rudnikih so kmalu bogatini, toda ne ostanejo tukaj, pač pa se selijo v glavno mesto Denver, ki je stolica države. Tako pripovedujejo tu.

Toda pustimo to vstran in naj napišem še nekaj vrstic o silni železniški nesreči, ki se je pripetila 5. sept. in o kateri sem na kratko že poročal. Nesreča se je pripetila baš s tem vlakom, s katerim se vozim sedaj. Danes je že šesti dan od nesreče. Včeraj šele so potegnili zadnje dve žrtvi izpod velikanske lokomotive. Pretresljiv je bil pogled. Na eni strani je ta lokomotiva vsa rjava, ker je ležala v vodi. Naš vlak je vozil tako počasi, da se je komaj premikal, da smo imeli priliko videti mesto katastrofe. Vzdeje je bila lokomotiva vsa udrtá od velike sile železniških voz, ki so drveli za njo, ko se je slednja zvrnila v osem čevljev globok prepad, v deročo reko Arkansas. Kdo ne bi s strahom pogledal na aparat, ki je zakrivil 31 smrti! Spočetka se ni mislilo, da je katastrofa tako strašna, menili so, da je življenje zgubilo le 19 oseb, in sedaj je že 12 žrtve več, in ne vedo še, pri čem so. Vseh pet dni so pobirali žrtve izpod ruševin. Dolgo so iskali truplo neke ženske, ker so dobili samo eno njeno nogo, dočim so mislili, da je ostalo odnesla Arkansas reka. Čudno vprašanje je, kako so ta trupla prila pod lokomotivo, ker ista je bila vendar spredaj, in se je gotovo morala prva zvaliti v vodo. Skoro gotovo je bilo tako, da ko je prva stran lokomotive zadela na zemljo, da je sunek vseh sledečih 14 vozov pritisnil s tako silo, da se je lokomotiva za hip zadej dvignila in so bile žrtve vržene skozi okna ali pretrgane vozove naravnost pod zadnji del lokomotive, naker se je stroj pogreznil nad nje. To se sklepa tudi iz tega, ker je bilo več oseb, ki so se znašle zunaj vozov, ne vedoč kako in kaj. Na pripovedovanje pri zadetih, ki so ostali živi, sem več stvari dognal. Pripovedovala mi je rojkinja Mrs. Matjašič, ki se je rešila z dvema otrokoma. Vozovi so se dvignili kvišku in padali so potem eden na drugega, kar se je dalo videti tudi iz grmade vozov, katere smo ogledovali v terek ves dan. Danes, v soboto, 11. sept. je bila zadnja dvignjena lokomotiva, dočim so druge vozove že prej spravili stran.

Ko smo se vozili naprej ob reki, smo videli kose znotranjščine železniških voz, katere je voda med kamenjem pomikala naprej. Mnogim potnikom na nesrečnem vlakku so zginili kovčki in denarnice. Nekateri ljudi je vrglo iz vozov na prosto, druge je pa strlo kot stiskalnica, pretrgalo noge in života. Mnogi, ki so rešeni, je snelo obvalo in obleko, tako da se človek mora v resnici čuditi. Sinček Mrs. Matjašič ni imel čevljev niti rekelca, pobit je bil na glavi, in tudi mati je dobila poškodbe na glavi, in ima vso kožo odrgnjeno, detetu pa, ki ga je mati držala na prsih in dojila, se pa ničesar zgodilo ni, in nesreča jih je vrgla vsakega posebej na drugi konec. Ona ničesar ne ve, kako se je znašla na prostem pri vodi tik voza, ki ga je vrglo preko reke Arkansas.

S pozdravom,

Anton Grdina.

Kaaver-Meško:

V JESENI

Mirna jesen. Pač gori dan za dnevom na nebu sonce; toda njegov plamen je umirjen, kakor da je izžarelo preobilno mlado moč v poletnih mesecih in se sedaj smehlja na zemljo v pokojni, blagi odpovedi. Mirna je tudi zemlja, od obilnosti sadu, ki ga je rodila in ga človek zadnjega oddaja človeštvu, vsa utrujena: materinstvo utruja. Polja so živa. Kmetje pospravljajo zadnje pridelke. A tudi pri delu je vse bolj mirno, bolj umerjeno nego poleti. Ni glasnega smeha žanjilcev, ne vriskanja koscev in sušilcev. Le pastirji pojo in vrikajo na travnikih in njivah; zanje, ki šele stopajo v življenje, tudi jesen nima otožnosti in težeče resnobne minljivosti; za-

je še vse samo življenje in veselje.

Časih pribeži čez polje veter. Hiti čez pokrajino in si kakor vesel fanit poltiho požvižgava. Ob njegovem vihravem begu zašumi listje kostanjev ob železniški postaji glasneje, nemirno vzplapola, se deloma lušči od vej, frfota po zraku, pada na cesto, v živo mejo med cesto in njivami.

Prva hiša pod postajo, že zunaj trga, je pošta. Iz te hiše pride takega jesenskega popoldne gospod proti petdesetim letom v uniformi železniškega uradnika. Časnik in pismo drži v roki. Počasi stopa po cesti doli v trg, ogleduje pismo od spredaj in zadaj, pretehtava pisavo, razmišlja:

"Od koga vendar?" Znana bi mu morala biti pisava in se vendar ne more prav domisliti, čigava roka bi bila pisala te leppe, nekoliko velike črke. Pogleda znanko, pečat na znamki in se zdrzne: "Ali mogoče? Od nje, od Francke?" Vzdrhti mu roka s pismom, ves se vznemiri. Postoji sredi ceste, spet obrača pismo: "Ali mogoče? A kaj bi mi pisala?" Miče ga, da bi odprl pismo kar tu na cesti, in si vendar ne upa. Vznemirja se huje in huje. Plašno se ogleda kakor mlad študent, ki je dobil prvo ljubavno pismo in je srečen in ga je sram in se boji, da bi ga kdo videl, zasutlil njegovo skrivnost, bral mu jo z zardelih lic, iz vročih oči. Naglo skrije pismo v časniki, pospeši korake, da bi bil čim prej doma, na samem, na varnem. V mislih pa venomer nemir, vprašanje za vprašanjem, ugibanje za ugibanjem:

"Po tolikih letih piše — prvič po poroki, nad dvajset let do že tega. Kako, da se je sedaj nenadoma spomnila name? Jo je li zadela kaka posebna nesreča? Kaj pač piše?" Ves nemiren pride domov, v svojo tiho malo sobico v prvem nadstropju, preprosto, a vendar prijetno dom samca, ki živi posem sam zase. Naglo odloži uradno čepico, vrhne suknje ne sleče, ker se mu mudi in ker je v sobi precej hladno, dasi sije sonce v njo. Odrine stol od mize, pa ne sede. Stoji odpre z nalahko drhtečo roko pismo, vznemirjen pogleda najprej podpis.

"Res, od Francke." Dolgo strmi v podpis, znan mu izza mladih let. Le da je sedaj pisan z bolj odločno, morda bolj težko, bolj okorno roko. Strmi v podpis in v spominnih gleda tisto lepo gostilničarjevo hčerko, ki jo je v mladosti ljubil, pa mu jo je odvzel tovariš uradnik, naker se je dal premestiti daleč proč. Ljubil jo je tudi vse poznejše življenje, a srečali se niso nikoli več v življenju. Druge ni mogel vzljubiti, zato se tudi ni poročil; povsem odtegnil se je življenju, živel je, kolikor je pač v svetu mogoče, izključno le sam zase in svojemu poklicu.

Sele po dolgem času se zdrmi iz teh spominov. Sede, obrne pismo in bere:

"Začudili se boste, dragi prijatelj, da vam pišem. Ne obsojajte me. Pišem vam, ker tudi najbolj molčeči človek mora kedar govoriti, zlasti če čuti, da bo v besedo vsaj nekoliko pravil krivico, ki jo je kdaj v življenju storil z dejanjem."

"Zato vam pišem. Mislim nazaj na najina mlađa leta, na leta, ko ste me ljubili. Pa sem dala srce in roko drugemu. To je bila velika krivda mojega življenja, krivica zoper vas. Bila sem pač mlada, prenevedna, prepovršna in prelahkomiselna, da bi mogla devati vsa dejanja ljudi, vse njih besede na zlato tehtnico. In vendar bi bilo baš to za srečo življenja potrebno. Jaz sem tedaj tehtala le prešerno veselje, mogočen, bahat nastop. To je odločilo moje življenje."

"Toda za vsako krivico pride

prej ali slej kazen. Prišla je tudi za mojo. Njemu, ki sem mu sledila, vas pa odbila, sem postala z leti brezpomembna, nepotrebna, breme morda. V tem je moja kazen, resnično velika in bridka, v tem maščevanje za vas, morda vam zadoščenje. Ne pišem tega, da bi vam svojega moža tožila in črnila. Ne. Da vas umirim, da vam povem, kako usoda kaznuje, bolje: kako pravično plačuje. Tako bodo, upam, vaša zadnja leta mirnejša; več prepričanja, da gospodujejo nad nami večne moči, večni, neizprosni zakoni, bo v duši.

"Kako bridko je, če si mora človek reči: 'Brezpomemben, nepotreben!' Kakšen pomen naj ima potem še življenje? Ali ima še kakšnega? — Ni še dolgo tega, kar sem slučajno slišala, kako je moj mož govoril gospodu, ki prihaja pogosto k njemu in s katerim presedita potem dolge večere v gostilnah in kavarnah:

"Jaz živim zdaj samo prijateljem. Ne vem, je li vedel, da ga slišim? Poznate ga, od nekdaj je bil družaben, ni vtrpel sam. Vendar so me te besede bridko zbolele. Povejte mi, je li res prijateljstvo več ko vez zaprisežene ljubezni, ki bi naju naj vezala do smrti? Kako da se ta vez tako lahko zrahlja? Je li res breme, ker ga odvračajo mnogi tako kmalu in tako brez pomisleka? Razmišljam mnoge ure, trpinčim si srce z vprašanjem: 'Ali res ni mogoče ljubiti večno, do smrti? Je li res bližina za ljubezen strup, popolna posest ljubljenega bitja ljubezni smrt?'"

Ko pa vendar življenje stavi to trditev na laž. Ko pa se jih toliko prostovoljno odpove življenju, da slede ljubljenu možu, oboževani ženi v smrti. Torej je ljubezen močnejša od smrti, če zaničuje in zmaga smrt in sledi ljubljenu bitju skozi mračna vrata smrti v neznanje dalje in tujine. Zakaj v enem slučaju tako, v drugem ne? Edini odgovor, ki mi ga najde srce na ta žgoča vprašanja, je: 'Kazen usode.'

"Vi tega ne okusate. To vam bodi zadoščenje.

"Tudi otroci hodijo svoja pota. Vem, ni drugače mogoče: življenje je to. Zreli sad odpade drevesu, otrok z leti starjšem. Odraščajo, govori že srce in jih vabi na druga pota, kot so jih hodili, dokler je srce bilo samo za mater in dom in ni še nič govorilo o življenju, o ljubezni. Ne morem, ne smem se pritoževati. Doživljam, kar doživlja vsaka mati. Otroci delajo, kar smo delali nekoč mi. Usode večna pota. In vendar je tudi v tem bridkost. Vi je ne poznate. Blagoslov je to.

Vem, vse se godi, kakor bi bila morala naprej vedeti, da se bo godilo. A je vendar težko. Vendar lega na srce neka utrujenost kakor utrujenost jeseni v prirodi. Tiha bridkost se vsiljuje in vseljuje v misli.

"Tako odpada polagoma od človeka vse kakor sad od drevesa v jeseni. In ko ga tako vse zapušča, se misli tako rade obračajo nazaj v pomlad, vračajo nazaj v mladost, v lepe solnečne dni. Tako mislim zdaj pogosteje na vas. Razmišljam, kako bi bilo, če bi si bila midva dala roke za življenje in bi šla skupaj skozi življenje. Bi li bila danes tudi tako samotna, tako utrujena? Morda ne. Ze zato ne, sodim, ker ste bili vi globlji kot on, ki sem ga volila; ker ste bili resnejši. Ni vam bila vse šumna družba, dovolj ste bili sami sebi. Umeli ste pač govoriti s samim seboj in s svojim srcem in s svojo dušo — da je to največja umetnost na svetu, trde nekateri; zdi se mi, da je tudi najlepša. Takim ni nikoli dolgčas. Tvo bi vam morda ne bilo tudi ob meni, dasi na mojih licih ni več tiste lepote, ki ste jo nekdaj ljubili. Pomislite, močno sem že osi-

(Dolge na 3. strani, 5 kolona.)

Jeglič, škof:

SPOMINI IZ AMERIKE

(Ponatis iz ljubljanskega "Slovenca")

Konec.

4.

Slovinci so se naselili povsod širom Amerike, posebno po mestih in v krajih rudokopov. Pred leti so prihajali Slovenci neorganizirani. Prihajali so mladeniči in dekleta in možje brez žena. O moj Bog, koliki so se izgubili za časnost in za večnost!

Sedaj je pa v tem oziru mnogo boljše. Družine so tukaj: očetje, matere in otroci. Po vseh župnijah, od New Yorka do Calumeta in Puebla imajo večinoma svoje hiše, premnogi so si napravili premoženje.

Posten Slovenec, ki živi v Milwaukee, Wis., severno od Chicaga ob Michiganskem jezeru, me je vozil z lastnim avtomobilom in mi je tole pripovedoval:

"Moj oče so bili doma urar. Delal in popravil je ure na cerkvenih stolpih. Ko sem bil 17 let star, sem z njegovo pomočjo sestavil prvo stolpno uro. Znesek za njo so mi oče pustili in rekli: 'Pojdi v Ameriko.'"

"Tukaj sem kmalu dobil delo. Ker nisem rad delal za druge, sem začel na svoje. Kupil sem si bicikel. Zazelel sem pa avto-cikel in ko sem ga imel, se mi je porodila želja po avtomobilu in po lastni družini. Delal sem in varčeval. In sedaj? Imam pridno mlado ženo, tri zdrave otroke, avtomobil, tri hiše in lepo trgovino. Držim pa vedno s cerkvijo in prav rad prispevam za razne cerkvene potrebe. Prepričan sem, da imam zato blagoslov božji. Imam brata, ki je bil ravno tako vzgojen, kakor jaz, tudi on dela in se trudi; toda za cerkev in za Boga ne mara, pa v kljub trudu nima nič."

V Pueblo, Colo., mi je drug mož, doma iz Strug pripovedoval tole:

"Z menoj so bili v Pueblu tudi moja mati. Darežljivi so bili, pa so vse siromakom razdali. Ob njihovi smrti nisem ničesar imel, pa nisem bil na mater prav nič hud; še vesel sem, ker se jih ljudje hvalijo. Spominjajo. Kmalu sem si prihranil toliko, da sem kupil hišo in imel prodajalno. Toda pred štirimi ali petimi leti je prišla povodenj in mi je vse uničila. Nisem obupal. Zau-pajoč v Boga, sem z njo začel. In sedaj imam hišo, prodajalno ter prav dobro ženo s pridnimi otroci, ki sem jih priženil."

Skoraj vsi naši gospodarji in delavci imajo avtomobile. Z njimi so mi prihajali nasproti. Okoli tovarov, kjer delajo, stoji podnevi polno avtomobilov. Ob nedeljah pa k sv. maši ne prihajajo peš, ampak se prav močno pripeljejo na avtomobilih.

O blagostanju prča tudi njihova nošnja. Moški so prav elegantno oblečeni. Ženske pa so popolnoma gosposke; stare mamice ne zaostajajo, pa imajo čedne ameriške "havbice" na glavi.

Mnogi Slovenci vživajo veliko veljavo. Imamo tukaj dobre zdravnike, spretno odvetnike, priznane umetnike. O slikarju Gosarju sem že povedal. Očeta presega. Imamo pa tudi znamenitega pasarja za cerkvene predmete. Bil je v Samosavi livarni. Potem je napredoval po delavnicah v Nemčiji. Ko je pred 16. leti prišel v Ameriko, se mu je s početka slabo godilo. Obupal ni. Sedaj ima v New Yorku svojo tovarno, zraven si je pa zadnje čase sezidal prav lično hišo in nas je v njej imenitno pogostil. Kot umetnika ga poznajo duhovniki in tudi škofje ameriški. V ravnokar posvečeni prekrasni stolnici v mestu St. Louis, Mo., so svečniki na velikem oltarju od njega narejeni. Videl sem svečnike in umetno izdelano ograjo pri obhajilni mizi v ne-

ki angleški župniji, ki je kakih 60 milj severno od New Yorka. Mislim, da se piše Mertel. Po-ročen je pa že 15 let z ženo rojeno Prosenc, ki je bila zaposlena v naši Katoliški tiskarni. Prav srečna sta, živita v zakon-ski ljubezni in v strahu božjem.

Slovinci imajo tudi javne službe. Na visokem severu, okoli 60 milj nad Duluthom, Minn., sem naletel na Slovenca, ki je državen šolski nadzornik. Sploh morem trditi, da so Slovinci povsod uvaževani.

Kaj pa vera in krščansko življenje? Sodeč po tem, kar sem videl, bi trdil, da je prav dobro in da ne zaostaja za onim pri nas. Naletel sem na prav mnogo izredno odločnih katoliških mož in mladeničev, da ne govorim o ženah in dekletih.

Kamorkoli sem prišel, povsod so me spremlili v cerkev, kjer sem imel pridigo in sem dal blagoslov. Cerkev so bile natičeno polne, na moški strani samo možje in fantje. K službi božji vsi radi prihajajo. Sve-te zakramente prejemaajo večinoma pogostokrat, posebno na prvi petek v mesecu.

V Jolietu sem imel prvi dan evharističnega kongresa pridigo in pontifikalno sv. mašo. K sv. obhajilu so pristopili skoro vsi moški in ženske, kar jih je bilo v cerkvi. Ves čas sta dva duhovnika obhajala. Profesor Bogovič iz Maribora je bil ves znojen in tako utrujen, kakor še nikdar.

Škof Gnidovec je povsod mnogo spovedoval, jaz pa le malo. V Sheboyganu, Wis., sem birmal 160 otrok. K obhajilu so pristopili vsi birmanci, vsi botri in vse botre. V Pue-bli, Colo., sem govoril z dobrim možem, ki mi je pripovedoval tole:

"Po jeziku spadam slovenski župniji, po prebivanju pa angleški. Pri obeh rad prispevam za cerkvene potrebe, kar mi Bog obilno povrača. K sv. maši hodim v angleško cerkev. Kako sem se s početka čudil, ko sem videl, da hodi k sv. obhajilu kar vsa cerkev, tudi vsi možje in sicer vsako nedeljo. Kaj pa to? Pri nas doma pa zadostuje, ako gremo moški k sv. obhajilu o veliki noči, in morebiti še v adventu. Strašno me je bilo sram, ker sem ostal v klopi sam. Skorajžil sem se, pa hodim tudi jaz vsako nedeljo k sv. obhajilu. Ni mi žal, vesel sem in prav zadovoljno živim v svoji družini."

Dobri Slovenci pošiljajo svoje otroke v katoliške šole, izjem je le malo. Pouk je pa po državnih pogstavah edino le v angleškem jeziku. Doma in med seboj govorijo otroci običajno le angleško. Sedanjí otroci razumejo še precej dobro sloven-sko, ker stariši govorijo še slovensko. Nekateri so celo za-vedni Slovenci. Toda prihodnji rod bo komaj kaj slovenskega razumel. Občevalni jezik bo in je že angleški, družine se bodo poamerikanile. Pa tudi druga-če ne kaže. Vsaj so si vse do-bile amerikansko državljanstvo in bodo tukaj v Ameriki ostale. Po preteku 20 do 30 let ne bo več treba slovenskih duhovni-kov.

5.

Gotovo boste želeli zvedeti, kako so Slovenci v Ameriki organizirani. Odgovorim, da so ameriške organizacije le verske in dobrodelne.

Verska organizacija za može in fante je "Društvo sv. Ime-na." Namen je pospeševati od-ločno cerkveno in krščansko življenje. Isti namen ima za ženske njihovo žensko in de-klislo društvo. Tudi Marijina kongregacija za dekleta je pre-cej razširjena.

V Chicagu, Ill., sem opravil sprejem za može in za žene. Pri obredu se može in žene iz-redno strogo, nekako s prisego zavežejo, da bodo natančno in vestno izpolnjevali svoje dol-žnosti kot zakonski in stariši. Nekako pretreslo me je v dno

duše, ko sem dotični sprejem točno po obredniku opravljal. Vendar pa se mi je strogost zdel primerna. Le stroga za-veza podpira našo povrnost in omahljivost, da v času skušnjav ne omagamo, ampak da zaveda-joč se svoje strašne zaveze ne odstopimo, ampak odločno na-pnemo vse svoje moči in z bo-žjo pomočjo zmagamo.

Povsod med Slovenci je raz-širjena "Jednota." K. S. K. Jed-nota zahteva dosledno kršča-nsko življenje in prejem sv. za-kramentov nekad vsak mesec, drugod na vsako četrtoletje, najmanj pa enkrat v letu. S tem društvom je združena do-brodelnost. Kdor prispeva ma-le zneske, dobi izdatno podporo ob času bolezní in ob času smr-ti.

To društvo šteje sedaj 30 ti-soč članov. Zadnje čase je močno napredovalo. Uspešno ga vodi navdušeni Slovenec in katoličan Anton Grdina. Du-hovni vodja mu je župnik Rev. Oman v Clevelandu. Ima svoj odbor, ki ga volijo člani in ki ima večkrat razna posveto-va-nja v vseh društvenih zadevah. To društvo je dalo moč in za-jezilo vpliv ameriških socijali-stov, ki so edino zato napredo-vali, ker takrat, ko so le-ti sle-pili naše ljudi, ni bilo nobene katoliške organizacije.

Posebno imenitna je splošna ameriška organizacija Kolum-bovih viteзов. Ta je bolj taj-na in naperjena proti sili bogo-mrznih prostozidarjev. Ima štiri stopnje; na četrto stopnjo so samo preizkušeni katolika-ni. Sprejemni obred je tajen. Tudi duhovniki so člani tega društva. Sprejetih je precej slovenskih mož in mladeničev.

Stejejo par milijonov članov. Natančnega števila nisem mogel zvedeti. Med njimi so tu-di najbolj ugledni in vplivni Amerikanci. Imajo odločne čla-ne v najvišjih državnih služ-bah. Odtod njihova velika moč. Ako se kaj zoper katoli-čane snuje, le ti kar mirno po-vedo svoje mnenje, ki se mora spoštovati, ker imajo za seboj toliko odločnih mož, ki bi o praviem času, posebno pri volitvah in pri raznih glasovanjih, mogočno nastopili in s svojim številom pomagali, da se nas-protne krivične nakane izjalove. Imajo večkrat važne seje. Kar se sklene, se odločno in brez strahu izvrši.

Ti vitezi imajo lepo črno ob-leko, cilindri in meč. Pri pro-cesiji ob času kongresa so bili mogočna častna straža. S po-tegnjenimi meči so skoraj ne-premičeno stali na obeh straneh procesije.

Ko sem bil v Pueblo, Colo., so se sprejema in cerkvene slo-venosti uradno vdeležili. O povzdigovanju med sv. mašo so obstopili altar, potegnili meče, da je kar zavnelo in so z za-mahnjenimi meči stali ves čas v znak, da so pripravljeni ver-sko resnico, tudi skrivnost sv. Rešnjega Telesa braniti odlo-čno, tudi s svojim življenjem. Ta nenavadni prizor me je kar pretresel.

Povpraševal sem po politič-nih in delavskih organizacijah, pa nisem mogel nič jasnega do-znati. Zdi se mi, da na te or-ganizacije cerkveni krogi ne vplivajo naravnost, ampak le v toliko, da vzgajajo zavedne ka-tolike, ki naj v političnih in so-cijalnih vprašanjih postopajo po svoji vesti, kakor vedo in znajo.

Kolikor sem mogel doznati, je delavsko vprašanje v Ame-riki bistveno različno od naše-ga. Zdi se mi, da se gre le za razmerje med delavci in delo-dajavci, kako bi se uredile de-lavske plače in uredil čas dela. Kakor sploh v Ameriki, je tu-di tukaj vera in njen vpliv brez pomena.

Isto velja v politiki. V Ame-riki sta dve mogočni stranki: republikanska in demokratična. Ena drugo nadzorujeta in se borita za državno oblast. Sla-

bosti in pomanjkljivosti znata obe spretno izrabiti. Volitve so navadno jako viharne in ne-moralno podkupovanje se v ve-liki meri uporablja na obeh straneh. Škofje se v volitve ne vpletajo. Vsaka stranka ima dobre in slabe privržen-ce. Katoličani naj volijo po svoji vesti. Škofje so zadovoljni, da nobena stranka ne posega v ve-ro in cerkveno življenje, mar-več v zmislu konstitucije pusti raznim veroizpovedim, tudi ka-toliški, popolno prostost.

Ker zgodovinski razvoj tako stališče katoličanov v social-nem in političnem življenju za-hteva, je pač primerno in bo ostalo, dokler ne zmaga kaka Cerkev sovražna struja in bi začela Cerkev v njenih pravi-cah in popolni svobodi omeje-vati; kar bi položaj in nastop škofov in katoličanov bitno iz-premenilo.

6.

Naj vam podam še nekaj splošnih črtic o Ameriki.

Konstitucija Zedinjenih Dr-žav v Ameriki je zasigurala versko in kulturno svobodo vsem državljanom. Nikar pa ne mislite, da katoliška Cerkev nima v Ameriki nobenega so-vražnika. O sovražijo jo v pr-vi vrsti prostozidarji, socijalisti in vse razne protestantovske verske sekte.

Med temi so Metodisti naj-bolj močni po številu in po pre-moženju. Imajo tudi v Wash-ingtonu velik vpliv. V času grozne vojske so uprizorili za vse ugoden trenutek, pa so do-segli postavbo zoper alkoholne pijače. Ta postavba je vir silne korupcije po vsej Ameriki. Vi-no in žganje delajo doma; pije-jo obeh pijač več kakor poprej; pravi alkoholizem je zavladal. Postave ne drži nikdo, tudi močje vlade je ne izpolnjujejo. Katoliški škofje so zoper to po-stavo. Nadškof v Milwaukee, Wis., jo je pobijal v znamenitih časopisih. V Washingtonu so njegove dokaze in njegova iz-va-žanja pazljivo čitali in jih tudi odobrili.

Ali se bo ta zakon odpravil? Menijo, da ne. Čudno, da so zanj viničarji in gostilničarji. Skrita kupčija jim prinaša več dobička, kakor pa javna. Za to postavbo so tudi največji politi-karji v New Yorku in Washing-tonu, in sicer tudi zavoljo do-bička. Neki Amerikanec mi je to-le pripovedoval:

"Vjeli in zaprli so nedavno trgovca z alkoholnimi pijačami. Podpirali so ga in mu šli na roko prvi ameriški politi-karje, ki so bili deležni dobička. Zaslužil je pa približno 50 mi-lionov dolarjev. Obsodili so ga na dveletno ječo. No, po pre-teku enega leta bo gotovo po-miloščen; med tem bo pa mo-gel hoditi v gledališče, k za-bavam in domu."

V Ameriki je mnogo dobrega, močno sočnega sadja. Rode ja-bolka, hruške, slive, morda še boljše kakor pri nas. Razno-vrstne so razne buče, melone in drugo. Amerikanci sadja mno-go povžijejo. Zjutraj, opoldne, zvečer ga nosijo na mizo. To je potrebno zavoljo strašne vro-čine. O kako sadje hladi!

Vročine smo mnogo prestali. V nekaterih krajih, posebno v dolini reke Mississippi je nena-vadna suša. Ljudje zdihujejo. Neznosna je bila vročina od 22. do 25. julija. Bil sem te dni pri župniku Modru v Bridge-ville, Pa., in pri župniku Škurju v Pittsburghu. Vse dni nas je znoj polival od jutra do ve-čera. Bilo je 44 stopinj R. V New Yorku je med vročim zi-dovjem previsokih hiš več lju-di omedlelo, okrog 20 tudi umr-lo.

So pa ljudje v Ameriki zares olitani in oglašeni. Prav vljud-no se obnašajo in ti radi pove-do, česar jih vprašaš. Nobene surove besede ne slišiš, nobene-ga divjega pogleda ne opaziš na ulici, ne v trgovini, ne na železnici, ne v uradu. Ra-zi-ri stanovni občujejo med seboj

The North American Banking & Savings Company

Edina Slovenska Banka v Clevelandu

TA BANKA JE VAŠA BANKA

Denar naložen tukaj Vam pomaga da postanete SAMOSTOJNI.

Dokler je naložen pri nas Vam vloga vedno viša.

URADNE URE:

Ob delavnicah od 9. do 3. v soboto od 9. do 2. in v sredo od 9. do 12. Za denarno po-šiljatev od 6. do 8. pri stranskih vratih, razven sredo svetlo.

SORODNIKOM IN ZNANCEM

od časa do časa gotovo pošiljate de-nar v stari kraj;

To delo izvršimo Vam točno in zanesljivo

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair Ave.

COLLINWOODSKA PODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.

prijazno, kakor brat z bratom. Celó žamorci, ki strežejo poseb-no po železnica, se obnašajo kar nekako elegantno in so iz-redno postrežljivi.

Vera ima v Ameriki v dru-žabnem pogledu veliko veljavo. Najbolj se ceni in upošteva ka-toliška vera. Duhovniki, poseb-no škofje uživajo velik ugled, vsakdo se prijažno, da spoštljivo do njih obnaša in njihovim željam hitro ustreže.

So pa v Ameriki čudne vere. Celó hudiča časte in tudi na malikovalca moreš naleteti. Ko sem odhajal iz New Yorka, mi je očividce čudne reči pripove-doval. Ko sva se po širokih ulicah vozila, mi pove, da je prav blizu tam tempelj, v kate-rem hudiča časte. Imajo groz-no spačeno njegovo podobo, okoli katere poskakujejo in ako morejo dobiti sv. hostije, jih besneč z nogami teptajo. On sam je te obrede gledal. V tempelj sme vsakdo, toda dr-žati se mora resno. Gorje, ako bi se začel smejati!

Pripovedoval mi je tudi, da imajo pravi pravcati malikoval-ci svoj tempelj v New Yorku. Ni mogoče popisati gnjusnih ži-vali, ki jih časte in večkrat po ulicah nosijo.

V imenu verske svobode dr-žava tudi to grdobijo dopušča, varuje in ščiti.

Konec.

Ne morem popisati, kako lju-beznivo so sprejemali mene, škofa Gnidovca in sploh vse nas, naši ameriški Slovenci z duhovniki na čelu. Prirejali so skupščine za pozdrav, celo ban-kete in na razpolago so nam dajali svoje avtomobile. Daleč so nam prihajali nasproti. Ni jim bilo žal ne časa, ne truda, ne denarnih stroškov.

Vse nas je vezala, družila in navduševala narodna in verska ideja. Poživila se je narodna zavest, vzplamtela pa tudi živa vera v eno, sveto, katoliško in apostolsko Cerkev.

Daj Bog, da bi bili oboje-stranski sadovi stalni in vsem koristni v življenju in v smrti! Vsem, duhovnikom in verni-kom zakličem: ljubezen, prir-čno, plemenito, požrtvovalno va-šo ljubezen naj povrne stotero in tisočero dobri Oče nebeški!

Na Olympiku, dne 5. avgu-sta, 1926.

V JESENI

(Nadaljevanje iz 2. strani)

vela. In moje oči, ki ste mi nekajkrat pisali o njih tako laskavo, nimajo več nekdanjega ognja in besla. Utrujene so. Celn množica tankih gub se je že nabrala ob njih; razpredajo se dalje in dalje po licih...

"Kakšni ste pač vi? Imate še tiste mirne, globoke oči? In še tisti otroško vdani, nedol-žni smehljaj? Ali ste morda tudi že vi osiveli? Tako je pri-šla za oba jesen? Pa zaveje jutri, pojutrišnjem hladni di-h smrti in naju odnese s tega po-zorišča, kakor odpihne jesenski veter suh list. Kateri bo umi-ral laže? Sodim, da vi. Na ni-kogar niste navezani, od niko-gar se ne boste poslavljali z bridkostjo, ločili v trpljenju.

"Se enkrat bi vas rada vide-la. Morda bi vam mogla pove-dati, da sem v resnici ljubila le vas. A bili ste prethi. Dru-ži so govorili glasneje, postav-

ljali se smejeje, smejali se bolj razposajeno, ropotali bolj mo-gočno in samozvestno s sijaj-no bodočnostjo. Pa so mi oma-mili mlado, nežikušeno, lahko-verno srce. Več je v življenju videz in drznost nego skrita ce-na srca.

"Tako sem šla pot, ki sem jo potem morala hoditi in ki sem jo hodila pošteno in zvesto, kar mi je sedaj edina tolažba. In upam, da se ne pregrešim zo-per svoje poštenje, če vam se-daj, v življenja jeseni, ko me pač ne bi več ljubili, če bi me videli odvetelo, osivelo in utru-jeno, povem po resnici in pra-vici: 'Ljubila sem vas...'

"Morda mi bo po tej izpovedi laže. Tem laže, ker čutim, da se ne bova nikoli videla in mi ne bo treba zardeti pred vami, ker sem priznala, kar sem vsa ta leta nosila pokopano globoko v srcu.

"Želim vam, dragi prijatelj, da bi bili srečni, srečni vsaj zdaj v jeseni življenja, srečnej-ši nego vaša vdana Francka."

Solnčni žarki so med tem, ko je mož počasi čital, užival s sladkostjo in bridkostjo sled-njo besedo, izginili iz sobe. Hlad je napolnil sobo, da se je bralec zdaj zdaj stresel od hlada, še bolj od srčne boli. Veter zu-naj je postal močnejši; kakor bi z velikim, bolnim nemirom nekogar iskal, je tekal okoli voglov in jokal z zateglim, ob-upnim glasom.

Mož je prebral. Roka s pi-smom se mu je povesila na mi-zo, oči so se mu zameglele. Na-slomil se je z lehtmi na mizo, objel si z rokami glavo, solze so se mu usule po licih ter pa-dale na mizi...

Samogovor dolarja.

"Jaz sem ameriški dolar. Včasih mi pravijo tudi 'vsemo-gočni' dolar."

Sem iz zlata.
Sem iz srebra.
Sem tudi iz papirja;
toda vedno se me lahko za-menja v zlato.

Jaz sem kralj vsega drugega denarja na svetu.

Vsi ljudje me imajo radi. Mnogi me po nepotrebnem zapravljajo.

Malo jih je, ki me obresto-nosno hranijo.

Vsem tem moj poklon in za-gotovilo, da se jim bom čez leta pomnožil.

Zrno do zrna pogača, kamen do kamna palača.

Amerika je v resnici dežela priložnosti. Pred 24 leti je do-spel v New York rusko-polski priseljenec Benjamin Winter, in sicer brez centa v svojem žepu. Nedavno je pa kupil v New Yorku krasno Astorjevo palačo za dva milijona dolar-jev.

ZAHVALA

blagem spominu na najuno desetlet-nico poroke si štejeva v prijetno dol-žnost tem potom izrekati najiskre-nejšo zahvalo za izražene častitke najunim številnim prijateljem, znancem in so-sedom.

Lepa Vam hvala tudi za krasno spomin-sko darilo; oprostite, ker ne moreva imen vseh darovalcev tukaj navajati.

Nikdar nisva mislila in se nadejala tolike prijateljske naklonjenosti kakor ste jo nama izkazali na tej družinski slavnosti. Še enkrat Vam torej lepa hvala!

Želeča tudi vsem Vam skupaj vse naj-boljšo, ostajava Vam vedno vdana in hvale-žna:

JOSEPH in FRANCES PLEVNIK.

Cleveland (Nottingham) Ohio.
dne 18. septembra, 1926.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd., N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:

Kadar naročate zastavo, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljše blago za najnižje cene.

Naštri in vsi KASTONJI

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE."

Izhaja vsak torek.

Lastnina Krenjeko-Slovenake Katoliške Jednote v Združenih državah Amerikih.	
Uredništvo in upravljalstvo:	CLEVELAND, OHIO.
6117 St. Clair Ave.	Telephone: Randolph 3012
Naročnina.	
Za član, na leto	\$0.84
Za nečlan	\$1.90
Za izposojnino	\$3.00
OFFICIAL ORGAN	
of the	
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION	
of the	
UNITED STATES OF AMERICA	
Maintained by and in the interest of the Order.	
Issued every Tuesday	
OFFICE: 6117 St. Clair Ave.	CLEVELAND, OHIO.
Telephone: Randolph 3012.	

NEKAJ ZLATIH ZRN

FRATERNALISTU V SPOMINSKO KNJIGO

Živi za nekaj koristnega. Delaj dobro in pusti za seboj spomenik kreposti, katerega viharji časa ne morejo uničiti. Zapiši svoje ime s prijaznostjo, ljubeznijo in usmiljenja v srca tisočere množice, s katero prideš v dotiko leto za letom; ako ravnaš tako, ne boš nikdar pozabljen. Tvoje ime in dobra dela bo lahko čitali v srcih onih, katere boš zapustil. Ista se bodo blestela kot zvezde na nebu.

BRATSKA KOOPERACIJA

vsake podporne organizacije širi vizijo življenja, dolžnosti in blagostanja. Ista pomeni, da sta dve roki skupaj bolj močni nego ena sama; da dvoje src skupaj utripa bolj živahno in bolj veselo kot pa eno samo razdruženo. Fraternalizem opominja človeka tudi na njegovega Stvarnika ter na svojega sobližnjega. Fraternalizem je torej najbolj važen faktor za uspeh človeške družbe.

VIZIJA IN USPEH

Vizija igra važno ulogo pri uspešnem življenju in podjetju. Oseba, ki pazno gleda predse in naokrog, zapazi ugodne prilike, ki so morda za naše vsakdanje življenje premalenkoste. Brez vizije (domišljije) je težko doseči ideale. Tak človek goji samoodločnost v svojem srcu s tem, da hoče nekaj več doseči kot pričakovano. To so uspehi vizije. Sadovi pravega uspeha razstojijo in zorijo na vseh širokih vejah močnega drevesa vizije.

NIKDAR NE POZABI

da je pravo katoliško društvo najboljši prijatelj pomoči za dom in Cerkev, in da je zavzemanje pri takem društvu v korist članu tudi po njegovi smrti.

VSAK MLADENIČ ALI MLADENKA

bi moral ali morala spadati h kaki katoliški organizaciji. Tudi mladina potrebuje pomoči in korist dobrot, kakršne daje prava krščanska organizacija.

FRATERNALIZEM JE KLJUC

ki odpira zaklade do prijateljstva, sobratstva, zdravja, sreče in večkrat tudi bogastva. Če izgubimo ta ključ, izgubimo skušene prijatelja; to izgubo bomo vedno obžalovali.

VAŽNO VPRAŠANJE

Katoliški Slovenec, Slovenka! Ali se zavedaš svoje velike dolžnosti, ki te veže, in ta je: da MORŠ kot tak spadati edine h kakemu katoliškemu društvu in katoliški Jednoti? Pomisli in presodi! Pri naši K. S. K. Jednoti so ti vrata za pristop vedno na stežaj odprta!

PROTIVERSKI BOJI V MEHIKI

(Po "Sunday Visitor")

Kdor hoče izreči povsem pravično sodbo o sedanjih protiverskih homatijah v Mehiki, ta bi moral najprvo prečitatati zadnjo mehiško ustavo (konstitucijo) iz leta 1917. Ta ustava je bila narejena ter sprejeta na neki narodni konvenciji, kamor ni imel nihče drugi pristopa in pravice glasovanja kot samo oni, ki so bili vneti pristaši bivšega mehiškega predsednika Carranza. Označena ustava ni bila nikdar mehiškemu ljudstvu predložena za glasovanje. Na kratko povedano, ta čudna ustava je dokument, na podlagi katerega ima tudi sedanja mehiška vlada glavne vajeti v svojih rokah. Mehikiški predsednik ima več moči in pravice v svojem uradu kakor vsak drugi vladar na svetu, bodisi že kralj, cesar ali predsednik. On lahko dela postav po svojem poljubnem okusu, in vse take postav so pravomočne in veljavne.

Prva, oziroma stara mehiška ustava je dovoljevala ljudstvu versko svobodo; sedanja ustava od leta 1927 pa isto prepoveduje; isto velja tudi za svobodno izražanje in svobodo tiska. Pristaši sedanje mehiške vlade pač zatrjujejo, da je ta svoboda vsakemu posamezniku zadržana. Ta svoboda sloni samo na teoriji, ne pa v praksi. Kdor bi jo hotel izvrševati v skupini drugih, bi ga zadel primeren kazni.

Mehiška ustava iz leta 1917 naravnost prepoveduje verskim skupinam izvrševanje bogoslužja, če se te skupine ne podvrže strogim naredbam vlade, oziroma države. Teh postav, oziroma določb je 33 po številu in so tako tiranske, da jih ne more nobena verska skupina odobriti.

Kakor znano, so pristaši sedanjega mehiškega predsednika Callesa sami framazoni, ateisti, radikali, socialisti in komunisti; njih namen je v prvi vrsti zatreti in ponižati katoliško Cerkev v Mehiki, ki ima okrog 12.000.000 pripadnikov. Mehika je prišla preganjati vero in cerkev prav po boljševiškem načinu, kar ji bo prej ali slej dosti škodovalo. Naši katoliški sosedje v Mehiki bi radi imeli versko svobodo, svobodo pri izražanju in svobodo tiska; toda tiranska vlada jim vse to zabranjuje.

Mehiška vlada pravi, da ima samo ona pravico določevati kaki duhovniki naj opravljajo bogoslužje; to diktatorstvo so pa vsi katoliški škofje v Mehiki odklonili. Posledica tega je bila ta, da je višja cerkvena oblast naročila duhovnikom, naj ne opravljajo več službe božje v cerkvah v znamenje protesta, ker hoče imeti vlada kontrolo v tem oziru. Cerkev v Mehiki niso res zaprte; ljudstvo jih še obiskuje, toda službe božje se v istih časno več ne opravljajo. Škofje so vernikom svetovali, naj še hodijo molit v cerkev; dalje so jim priporočali skromen način življenja, oziroma nepotravnost.

Tukaj navajamo nekaj drastičnih točk označenih v ustavi

iz leta 1917, ki so naprejene naravnost proti veri in duhovščini:

1. Vsak duhovnik mora biti rojen v Mehiki.
2. Poduk v vseh šolah, javnih ali privatnih morajo voditi laiki; duhovniki so torej izključeni.
3. Nobena verska korporacija ali skupina ne sme imeti ali voditi svoje posebne šole; vse privatne šole so namreč pod kontrolo vlade.
4. Vsi samostani, redovne hiše in slični zavodi se morajo razpustiti. Ako bi se predstojniki teh samostanov protivili novi naredbi, jih zadene kazni do šest let zaporu v ječi, posameznike pa od enega do dveh let.
5. Kdor bi kako osebo silil iti v samostan, ga zadene primeren kazni.
6. Duhovnika, ki bi nasprotoval kaki politični instituciji ali državnim postavi v obče, zadene kazni in sicer v ječi.
7. Slična kazni zadene tudi duhovnika, ki bi s silo ruval proti vladi ali kritiziral vlado.
8. Duhovnikom je prepovedano spadati h kaki politični skupini in tudi nimajo volilne pravice.
9. Vlada ne priznava uradno študij v semeniških.
10. Verski listi se ne smejo vmešavati v narodne politične zadeve.
11. Politično zborovanje v cerkvah je prepovedano.
12. Vsi verski obredi se morajo vršiti samo v cerkvah, toda le pod nadzorstvom vlade.
13. Duhovniki ne smejo nositi cerkvenih obleke drugače nego v cerkvi.
14. Kontrola nad vsem cerkvenim premoženjem ima državni tajnik notranjih zadev.
15. Vsakemu je dana moč in pravica, da lahko pri vladi ovadi osebo, ki krši kako izmed teh postav.
16. Nobena verska skupina (cerkev), ne sme lastovati kaj svojega premoženja ali nepremičnega premoženja; isto je last ljudstva, oziroma države. Država sama določa od nje priznane cerkve.
17. Nobena verska ali cerkvena slavnost se ne sme vršiti na prostem, ampak samo v cerkvi.

To je samo polovica radikalnih postav naprejenih proti vernikom in cerkvam v Mehiki.

Predstavljajte si, kaj bi reklo ljudstvo v Združenih Državah, če bi se godilo pri nas kaj sličnega. Predsednik Coolidge bi naj na primer ukazal guvernerjem vseh držav Unije, da naj le-ti določajo število katoliških in presbiterijanskih duhovnikov; tako naj tudi le-ti duhovnike za razne cerkve izbirajo?

Kaj bi reklo ljudstvo, če bi vlada Združenih Držav za šest let zaprla urednika lista "Christian Science Monitor," ki vedno kritizira sedanjo zvezno imigracijsko postav?

Kaj bi rekla javnost, če bi bil predsednik sloveče Columbia univerze vržen za šest let v ječo, ker je enkrat v svojem govoru v dvorani univerze omenil tudi Boga?

Kaj bi reklo ameriško ljudstvo, če bi naša vlada vse privatne šolske zavode (seminarje itd.) zaprla? Če bi se vsem duhovnikom in pastorm v zvezi volilno pravico? Če bi se jim prepovedalo zborovati? Če bi se jim ne dalo priložnosti zagovarjati se pred poroto?

Sedanji predsednik Mehike ima v resnici jako malo pojma o svobodi in pravici ljudstva. Vse to je s svojimi brezverskimi pristaši spojil s pravim tiranstvom, ki bo moralo enkrat prenehati.

Konvenčni paberki

(Piše urednik "Glasila.")

(Nadaljevanje)

Ko je v petek večer pri oni poskusni vaji v konvenčni dvorani postalo delegatu Jeršinu samo navidezno slabo, ker se je baje preveč rib najedel, so se tega prizora nekatere delegatkinje tako prestrašile, da so jo hotele kar domov odkuriti. Najbolj se je revež smilil moji ženi, ki mu je takoj prinesla kozarec vode in ga začela po glavi in vratu oblivati, da je bil ves moker. V resnici, ženske so bolj dobrega srca, kot pa moški, pa jim v zahvalo nismo priznavali enake pravice.

Le čitajte, kaj piše danes neka delegatkinja iz Pueblo, Colo. Na prihodnji konvenciji bomo morali pa mi moški tako plesati, kakor nam bodo delegatkinje narokovale. Ker bodo v bodoče tudi moški lahko pristopali k ženskim društvom, bom skušal tudi jaz prestopiti k našemu dekliškemu društvu ali pa k Magdalencam, če me bodo hotele sprejeti v svojo sredino.

Baš ko smo se oni petek vračali iz K. S. Doma, je zunaj bilo kot za stavo. Ker nisem imel nobenega dežnika, mi je služil žepni robec in kos "Glasila" za streho ko smo korakali vedrit v bližnjo šolo. Z nami vred je šla tudi naša sedanja podpralica Mrs. Prislend in njena mlada dvorna dama iz Sheboygana. Tam smo vedrili pri kozarcu newyorčana in pri polnih krožnikih piškotov, katere nam je lastnoročno delila Mrs. Prislendova. Vidite, kako so bile delegatkinje z nami enakopravne, celo pri sladkih piškotih, in mi moški jim ni

smo hoteli dovoliti \$5 prestopa za članico od ženskega društva k moškemu!

V današnji številki se mi slavni Šivalni klub iz Sheboygana zahvaljuje za poslano mu konvenčno spominsko darilo. Postal sem jim sledeče stvari: primerno šrambo za šivanke, klopčič debelega sukanca, primerno šivanko, nekaj lima in naprstnik (fingert) in eno rožico, katere ni treba nikdar zalivati. Če oni naprstnik ne bo za rabo pri šivanju, ga lahko rabite, ko se boste sladkale z dobro kavo ali čajem; pa tudi za sladoled bo pripraven.

S sobratom Murnom sva bila večkrat v prepiru radi tobaka in fajfe, imela sva namreč samo eno škafčijo tobaka na razpolago; Murn je trdil, da ga je kupil še v Jolietu, jaz pa, da sem ga kupil na našem St. Clairju. Ko se zopet kje sestaneva skupaj, bom jaz svoj tobak hranil v posebnem mehuru, pipo si bom pa k žepu prilezal.

Najbolj sem bil jezen zadnje jutro, hotel se obriti, pa ni bilo mogoče. Na konvenciji so me nekateri itak radi in vedno "zafajfi" kot peto kolo pri vožnji; toda omenjeno jutro pa ni bilo v kopalni sobi pri Bal-koveu niti koščka mila; briti se pa brez žajfe je zelo mučno in težavno. Od tedaj sem sklenil, da nosim na potovanju s seboj vedno večji kos mila v žepu. Vsaka šola nekaj stane!

Še na neko nepriliko sem tamkal na slavnemu Butler St. naletel. Radi čezurnega dela sem imel polovico svoje garderobe in perila na stanovanju; drugo polovico pa v moji elegantni pisarni (garderobi K. S. Doma). Enkrat, ko je bilo treba preobleči srajco, sem se spomnil, da je nimam pri sebi; moral sem torej to delo izvršiti v garderobni sobi tik pred začetkom seje; tudi s hlačami sem imel nekoč tako sitnost.

Tako je, če človek preveč misli na delo. Dne 14. avgusta sem si dal zadnjič osnažiti čevlje še v Clevelandu, in ravno s takimi, oziroma precej umazanimi čevlji sem se vrnil čez osem dni nazaj. Kdo je sploh mislil na "zbiksane" čevlje tekom konvencije, kogar so drugi radi "biksali." Na Butler cestni tudi nisem videl ni enega prostora, oziroma "Shoe shine beauty parlorja," s tem sem si namenjaj par grošev za dober nameh prihranil.

Neko jutro ob peti uri sem dosegel to redko čast, da sem se od 54. do 57. ceste po Butler St. vozil s Special poulično karo samo za 10 centov. V kar sem sedel namreč popolnoma sam. To me je tako razveselilo, da sem dal kondukterju en kvoder napitnine za eno smodko.

Prihodnjič bom poročal, kako dobro smo se imeli v Hein-zovi tovarni med kislimi kumarami in hudim hrenom.

Vdova.

Neruda.

V oddelku drugega razreda sta bili dve osebi. Prva je bila okrog šestindvajset let stara gospa visoke rasti, temne polti, črnih, žarečih oči in bujnih las. Poteze njenega obraza so bile nenavadno plemenite, posebno pozornost je vlekla nase oblika nosu in malih rdečih ustec. Na vsakem njenem gib, in naj je bil še tako prikrit, je bila opaziti neka posebnost. Odkar so se odpeljali iz mesta, je neprestano gledala skozi okno v daljavo. Vzrok temu je bil prav blizu. Ko so zapuščali postajo, je pogledala na sopotnika; ta jo je tako odkrito in vprašujoče motril, da je hitro proč obrnila svoje oči in se ni nič več zmešala za svojega sosedo.

Ta sosed je bil prav tako zanimiv. Bil je velik in vitek. Njegova vpala in suha lica je kljub temu prikrivala zdrava barva in njegova moška zagorelost je bilo pristojala črni, dolgi in skrbno negovani bradi. Obrvi so bile izbočene in pod njimi . . . dama je imela prav, ko je opazovala pokrajino, da bi ne prišla po nepotrebnem v zadrego — kajti prav tako trdovratno, kakor ona skozi okno, je gledal on vanjo.

Vendar pa ni bilo v tem pogledu nič sovražnega, izražal je celo neko gotovo zadovoljnost. Ko je videl, da dama ne obrne oči od okna, je zaigral na njegovih ustih skoro sarkastičen nasmešek.

Ko je tako že celo uro molčal, je nenadoma stegnil roko in se dotaknil komolca dame, ki je kar vztrepetala od presenečenja.

"Prosim, po kom nosite žalno obleko?"

Dama se ponosno proč obrne in iznova gleda skozi okno. Sosed se nasmešne in nadaljuje:

"Vprašal sem, lepa gospa, po kom nosite žalno obleko?"

"Čudno vprašanje!" odvrne dama kratko, "če vi vedno tako začenate zabavo, vam ne morem odrekati neke gotove izvirnosti." Ni mogla vzdržati smeha, njene oči so zapustile okno in vprašujoče obtičale na državnega vprašalca. Ta pa je zadovoljen pokimal z glavo.

"Tako, tako, lepa gospa, le nikaga sovražstva, tega ne maram. Glejte, milostljiva, in tudi pokojno delim z njimi."

Proite; če želite, lahko vi potem vprašate in jaz vam bom prav tako na vse odgovarjal."

"Nisem radovedna," se je smehljala.

"Ne? To je lepo, to je zelo lepo! Bom torej sam povedal. Tudi jaz nisem radoveden, pa vas moram izprašati. To je važno zame."

Že vidim, da me boste vso pot mučili, če vam odgovarjam. Žalno obleko nosim zaradi smrti svojega moža."

"Vašega moža? Tako, to me veseli!"

"Ne, ne, oprostite! Bil sem nenavadno zamišljen in tako mi je ušla beseda, ki se v vsakdanjem življenju tisočkrat sliši: Prosim, kaj je bil vaš mož?"

"Polkovnik v pokoju."

"Hm, ta je moral biti že zelo star."

"O ne, o ne! Ko je pred dve letoma umrl, je imel šele 72 let," je v opravičilo umrlega hitro odvrnila.

"In vi nosite že dve leti žalno obleko za njim?"

Gospa se je iznova obrnila v stran.

"Saj vas vendar nisem užalila."

"Veste že, kar ste hoteli vedeti."

"O ne, vi nosite izrazito žalno obleko — je morebiti tudi vaš oče umrl?"

Gospa je zmajala z glavo in vzdihnila.

"Tega ne prenesem, da bi vi vzdihovali; čemu vzdihovati ob spominu na našega očeta?"

"Gospod, vaša vprašanja so mi že neznosna."

"Vi ste gotovo edini otrok?"

"Ne!" je odgovorila mirneje. "Imate tudi brata?"

"Dva brata in pet sester!" je odvrnila ježno, a se kljub temu ni mogla vzdržati smeha.

"In kaj je, prosim, vaš oče?"

"Davkar, bivši stotnik, 60 let star in katoliške vere in meri šest palcev."

Oba sta se zasmejala.

"Se eno vprašanje, potem vas morda pustim v miru."

"Morda?"

"No seveda — morda — tega sedaj še ne morem vedeti. Prosim, vam je gospod soprog zapustil premoženje?"

Gospa se zopet molče obrne proč.

"Ali je imel veliko premoženje?"

"Zadovoljim se s svojo pokojnino in njegovim imenom."

"No, to me veseli. Bom sedaj pa jaz pripovedoval. Jaz sem bogat posestnik iz Poljske. Prej sem imel večje premoženje, kakor sedaj, četudi ga je še veliko. Vendar sem v kratkem pol milijona zapravil — potem pa sem se naveličal zanikernega življenja in sem se vrnil v domovino. Čeprav sem bil znan kot razuzdanec, se je vendar mnogo nevest potegovalo zame. To se mi je zagnusilo in ostal sem samski. Živel sem kot puščavnik; končno sem se tudi tega naveličal in zato sem sklenil oženiti se. Izmed okoličank nisem hotel nobene, drugih nisem poznal. In tako sem se iznova napotil po svetu, da bi si poiskal ženo. Če ne dobim nobene se ustrelim. Vi mi uga-jate, ali bi se hoteli z menoj poročiti?"

V odgovor je bušila v glasen smeh. Izraz njenega obraza je bil odkritosrčen in dočim se je ona smejala, je postajal sosed vedno bolj resen in — žalosten. Zato je gospa prekinila smeh in s sočutjem zrla v svojega sosedo.

"Če mi obljubite, da ne boste zlorabljali mojih besed, vam povem dva razloga, radi katerih vas ne morem vzeti. Prvič nimam drugega kot pokojnino, katero bi v slučaju možitve izgubila — in potem se godi mojemu očetu in družini trenutno tako slabo, da jim nesem izkupiček za nekaj prodanih stvari, ki mi jih je bil moj mož svo-ječasno daroval, in tudi pokojnino delim z njimi."

Nato je pokrila svoj obraz z

žepnim robcem.

"In drugi razlog?" je silil sosed vanjo.

"Sem li rekla, da imam dva razloga? Obljubila sem seveda, da bom odkritosrčna. Predno sem se poročila, sem ljubila. Toda s tovarišem moje mladosti sem se sešla šele po smrti mojega moža, pa komaj je preteklo leto žalovanja, je umrl moj ženin."

"In zaradi njega nosite še žalno obleko?"

"Jaz sem vdova dveh mož."

je vzdihnila in se zopet obrnila k oknu.

"Dospeli smo do cilja, tamle je moj oče doma."

"Vlak je vozil počasneje."

"Prvi razlog," povzame besedo sosed, "je zaradi mojega premoženja brez pomembnosti, drugi odpade že sam po sebi. Če me hočete, me vzemite, saj s tem ne napravite nikake napake. Osrečili boste mene in morebiti tudi sebe. Dovolite, da z vami vred obiščem vašo družino, mo-je bodoče sorodnike!"

Gospa ga je nemo motrila. Zdelo se ji je, da je izraz njegovih oči odkritosrčen in do-brosten.

Vlak obstane in oba izstopita. Gospod stisne sprevodniku dva srebrnika z naročilom, da spravi njegovo prtljago. Nato hiti za črnooblečeno gospo, ki je bila že nekoliko naprej. Ponudi ji roko in ona se je naslonila nanjo.

— o —

LJUDSKO ŠTETJE NA GORIŠKEM.

V goriškem okraju je bilo po italijanskem ljudskem štetju 1921. prebivalstva 94.853, Italijanov 15.405, Slovencev 68.873 (ki govorijo tudi ital. 3350), tujcev 989. V Gorici je bilo izkazanih 14.190 Italijanov, 6141 Slovencev (ki govorijo tudi ital. 2139), tujcev 840. Ajdovščina je štela 99 Italijanov, Slovencev 886, občina Kal 2 Italijana, Slovencev 2385, Kanal 95 Italijanov, Slovencev 1588, Dornberg 11 Italijanov, Slovencev 2136. V Ločniku je bilo izkazanih samo 91 Slovencev. V Mirnu je bilo Italijanov 27, Slovencev 1482. Prvačina je imela 45 Italijanov, Slovencev 1175. V Podgori je bilo 142 Italijanov, Slovencev 2438. V Solkanu so našli 300 Italijanov, Slovencev 3080. Občina Kojško je imela 49 Italijanov, Slovencev 4090. V Sv. Križu je bil 1 Italijan in 1.769 Slovencev. Občina Vrtojba je izkazala 2383 Slovencev in 54 Italijanov. V Gorici je seveda več Slovencev nego samo 6141!

— o —

Tik pred zaroko.

Snubljenka: "Preden vam sežem v roko, pomnite, da nikakor ne maram, da bi me kdo jemal zaradi dote."

Snubec: "Gospodična, kako morete kaj takega misliti o meni?"

Snubljenka: "Prav. Jaz sem namreč vso doto pri notarju pripisala svoji sestri Zinki."

Snubec: "Oprostite, ali je Zinka še samska?"

Kdor misli, pa ne pomisli kaj misli, ta ravno toliko misli, kakor bi nič ne mislil.

"AKO BI LJUDJE LE VEDELI.

kako hitro 'Severa's Esko zdravi srbeče izpahke, jaz sem gotov, da bi ne rabili ničesar drugega," piše Mr. Mike Dzedez, Pellston, Mich. "Jaz sem trpel več mesecev srbeče izpahke, nobeno zdravilo ni nič pomagalo, dokler nisem naročil Severa's Esko. Takoj po prvi uporabi so srbečne prenehale in v kratkem moja koža je bila zdrava." Kupite 50 centov lonček Severa's Erko mazila pri vašem lekarnarju. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

(Adv.)

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januara, 1898.

GLAVNI URAĐ: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Solventnost aktivnega odelka znaša 100.43%; solventnost mladinskoga odelka znaša 135.42%.

Od ustanovitve do 1. julya 1926, znaša skupna izplaćana podpora \$2,769,364.00.

GLAVNI URAĐNIKI:

Glavni predsjednik: Anton Grdina, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

I. podpredsjednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.

II. podpredsjednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Minn.

Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomoćni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.

Duhovni vodja: Rev. J. J. Oman, 3547 E. 60th St., Cleveland, Ohio.

Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg., 600 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

Frank Opeka, 26-10th St., North Chicago, Ill.

John Jerich, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.

John Zulich, 15301 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.

Martin Shukle, 811 Ave. "A", Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

John R. Sterbenz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

Martin Kremesec, 1941 W. 22nd Place, Chicago, Ill.

Frank Trempush, 42-48th St., Pittsburgh, Pa.

PRAVNI ODBOR:

John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.

John Murn, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.

John Butkovich, 1201 So. S. Fe Ave., Pueblo, Colo.

UREDNIK "GLASILO K. S. K. JEDNOTE":

Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Telefon: Randolph 3012.

Vaš pismo in denarne zadave, tikajće se Jednote naj se pošiljaju na glavnoga tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglašje in naroćino pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

ZAPISNIK

ODBOROVIH SEJ K. S. K. J. PRI POLLETNEM IN PREDKONVENČNEM ZBOROVANJU

Zborovanje se vrši v Jednotinemu uradu, Joliet, Ill.

Navzoći so od glavnih uradnikov: glavni predsjednik Anton Grdina, drugi podpredsjednik Anton Skubic, glavni tajnik Josip Zalar, glavni blagajnik John Grahek, vrhovni zdravnik Dr. Jos. V. Grahek. Duhovni vodja Rev. J. J. Oman je vsled nužnih službenih poslova zadržan.

Od nadzornoga odbora: so bili: Frank Opeka, John Jerich, John Germ, John Zulich in Martin Shukle.

Od porotnoga odbora: John R. Sterbenz, Martin Kremesec in Frank Trempush.

Od pravnoga odbora: John Dechman, John Murn in John Butkovich.

Od gospodarskoga odbora: Josip Sitar, Rev. J. M. Trunk, John Sterle, Leopold Kushlan in John Zefran.

Dopoldanska seja dne 11. avgusta, 1926.

Glavni predsjednik otvori zborovanje ob 9:30. Rev. J. M. Trunk moli.

Po kratkem pozdravu navzoćih povdari predsjednik važnost tēga zborovanja tik pred konvencijom. Imenuje Rev. J. M. Trunka za zapisnikarja.

Po daljšem razmotrivanju se odbori odlodijo za skupno razmotrivanje in pretresovanje vsaj onih toćki, ki posegajo v področje već odbora. Po mogućnosti se bo reševalo zadave, spadajoće edinole v področje onoga odbora na sejah tēh odbora in se bo podajalo na skupnem zborovanju primerno poročilo.

Najprej pride na vrsto razprava o načrtu poslovnika za konvencijno zborovanje. Poroćilo poda načelnik gospodarskoga odbora, brat Kushlan, in se reši toćka za toćko. Predlogi na konvenciji naj bodo podani, če le kolićkak mogoće, pismeno. Pismo se mora izročiti predlog, ki se po enkratni odklonitvi ali sprejemu ponovno hoće zopet spraviti na dnevni red.

Predsednik prećita prošnja, došlo mu po konzulu kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev za po zadnji povodnji prizadete. Predsednik se pooblasti, da objavi v "Glasilu K. S. K. Jednote" primeren oklic. Seja se nato ob 12. uri prekine. Anton Grdina, glav. preds. J. M. Trunk, zapisnikar.

Popoldanska seja dne 11. avgusta, 1926.

Glavni predsjednik otvori sejo ob 2. uri. Po otvoritvi prebere predsjednik pismo brata Jo-

sip Stukla iz Joliet, ki pozdravlja uradnike in podaja nekaj nasvetov in smernic za delovanje Jednote. Razne toćke se temeljito razmotrivajo in se posebno ideja sirotićnice obdrži na vidiku.

Brat Kushlan predloži prošnja društva št. 12, Ely, Minn., za neko podporo. Ker je še već prošnja, se sklene, da se odstopijo vse prošnje poškodninskemu odboru na konvenciji. Enako predloži brat Kushlan pismo društva sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill., ki obsega razne želje in predloge. Toćke se pretresavaju od raznih govornikov in se posebno povdari potreba, da se pritegne v delovni krog Jednote tudi Kanada. V enakem smislu se razmotriva pismo društva sv. Ane, št. 156, Chisholm, Minn.

The North American Bank & Savings Co., Cleveland, O., pozdravlja odbornike in konvencijo in ponuja svoje usluge pri denarnih transakcijah.

Brat Kushlan želi pojasniti od vrhovnoga zdravnika o obsegu pojma "pohabljenoćta čla-na". Vrhovni zdravnik Dr. J. V. Grahek poda pojasnilo, ki se vzame na znanje.

Glavni predsjednik otvori nato razmotrivanje o lastnem predlogu, ki obsega poseben odelćek ćlanstva, kateri naj bi se vpeljal pri Jednoti in bi obsegal gotove kategorije kandidata, ki drugaće ne morejo postati ćlani Jednote. Ta odelćek naj bi tvoril neko družabno ćlanstvo (Social membership). Predlog in ideja glavnoga predsjednika najde vsestransko priznanje in odobrenje. Posamezne toćke načrta se pretresejo in bo obris predložen konvenciji, da se sprejme v pravila.

Vzame se v pretres lestvica zavarovalnin. Poleg dosedanjih svot naj bi se vzela še ena zavarovalninska svota. Predlog ne najde odobrenja, nakar predlaga brat Sitar in podpira brat Sterle, da naj ostane pri starem.

Razmotriva se v slučaju vpletave splošne centralizacije bolniških podpor potreba novega odelćka. Po mnenju brata Dečmana bi ta odelćek obsegal zavarovalnino dnevnik 50 centov, za kar bi mesećna zavarovalnina znašala 35 centov. Predlog brata Dečmana se vsestransko pretresava in se na predlog brata Zefrana sprejme. Brat Kushlan spravi v razmotrivanje stališće dijakov pri Jednoti. Brat Sitar pojasnjuje zadave iz lastne skušnjē med dijak. Brat Zalar opozarja na onemoglić sklad, ki bi se lahko pritegnil v to svrhu. V pretres se vzame tudi zadave poškodbe in operacij pri dijakih, in se po vsestranskem pretresu pri-

de do zaključćka, da naj se z dijak. postopa kakor z vojaki.

Razprava se vrši glede asessmenta za posmrtnine. Dosedanji asessment je mogoć le, ker donasa naložen denar lepe obresti, a na znižanje ni misliti, ker naš narod je većinomā zaposlen na nevarnih mestih, in se bo sćasoma moralo misliti na lestvico za visoki riziko (heavy risk), ako se hoće Jednoto obdržati na stopnji dosedanje solventnosti. Predlaga in podpira se, da ostane asessment pri starem.

Obravnava se zadave sklada za operacije in poškodbe. Ker se te od dne do dne množe, dosedanji asessment 8 centov ne zadostuje. Izvanredne naklade niso priljubljene. Brat Kushlan predlaga, brat Shukle podpira, da se asessment poviša na 13 centov in se to konvenciji priporoća. Asessment na "Glasilu" ostane. Asessment za upravne strošće naj znaša 15 centov. Asessment za onemogle naj se mesto dosedanjih 25 centov meseca junija razdeli na 2 centa mesećno.

Plaće uradnikov se pri odboru ne vzamejo v pretres, temveć se na predlog brata Zulicha, ki je podpiran od brata Sitarja, pristupi to zadave za odloditev konvenciji.

Brat Zulich predlaga, da se pretres prekine, in glavni predsjednik zaključić sejo ob 6 uri.

Anton Grdina, predsjednik. J. M. Trunk, zapisnikar.

Dopoldanska seja dne 12. avgusta, 1926.

Glavni predsjednik otvori sejo ob 9. uri. V pretres se vzame financia stran Jednote. Brat glavni predsjednik poda obširno in temeljito poročilo o potrebi reforme financia vprašanja. V zadnjih letih se je s ćlanstvom pomnožilo premoženje Jednote na veliko svoto. Dosedaj se je v denarnih zadavah sicer zelo previdno in umno postopalo, a nove razmere zahtevajo tudi na financialem polju, da ukrene Jednota novo, razmeram primerno pot. Brat Sitar omenja, da je bilo denarni poslovanje dobro, a ni doći napredovalo s ćasom. Zadeva se od vseh strani dodobra pretrese, in od vseh govornikov se povdaria potreba, da se v financialem zadavah krene na pot, ki je sedanjim ćasom primerna. Brat Germ opozarja posebno na panogo poslovanja z zemljišći, oziroma posojili na zemljišća, ki je zdaj stopilo v ospredje. Brat Zulich pojasnjuje stanje financia vprašanja od vseh strani, ki so zdaj na dnevnem redu. Treba je moća, ki bo poleg dobre volje imel tudi potrebno strokovno znanje in bo znal postopati tako, kakor postopajo razni zavodi, ki imajo velike financia transaccije. Ta strokovnjak naj bi bil predsjednik financia odelćka, kateremu se mora dati od konvencije većjo moć bolj prostega postopanja.

Brat Jerić predlaga, brat Zefran podpira predlog, da se sestavi za konvencijo posebna rezolucija, ki priporoća konvenciji v smislu tēga razmotrivanja rešitev važnoga vprašanja v smernicah, kakor se je od odbora zadave preraćetala.

Brat glavni tajnik poda svoje polletno poročilo, ki se vzame na znanje in se priloži zapisniku.

POROĆILO GLAVNEGA TAJNIKA,

predložen glavni uradnikom in nadzornikom na seji dne 12. avgusta, 1926.

Moje poročilo o poslovanju prve polovice tekoćega poslovnoga leta za aktivni odelćek bo bolj kratko, in sicer iz dveh razlogov:

Prvić zato, ker se vrši prihodnji teden glavno zborovanje ali konvencija, in imam v ta namen pripravljeno bolj obširno poročilo o poslovanju minulih treh let vćtešvi prvo polovico letošnjega leta, in drugić zato,

da bo zapisnik današnjega zborovanja bolj kratak, da ga bo mogoće pravoćasno nastaviti in tiskati za predložitve konvencijni zbornici prihodnji teden.

FINANCA

Dohodki od 1. januara do 30. junija, 1926:

Prejemki od drušćev \$203,363.67.

Obresti \$41,451.82.

Razni dohodki \$3,340.00.

Skupni šestmesećni prejemki \$248,155.49.

Izplaćila:

Plaćana posmrtnina \$87,904.05.

Plaćana poškodnina in operacijska podpora \$17,400.00.

Plaćana odpravnina \$600.00.

Centralna bolniška podpora \$27,662.50.

Dolgotrajna bolniška podpora \$140.00.

Onemogla podpora \$600.00.

Sedemdesetletna starostna podpora \$1,345.02.

Skupaj plaćane podpore \$135,651.57.

Razni drugi strošći \$26,945.23.

Skupni šestmesećni strošći \$162,596.80.

Šestmesećni prebitćek \$85,558.69.

Preostanćek 1. januara, 1926 \$1,438,329.38.

Preostanćek 30. junija, 1926 \$1,523,888.07.

Se neplaćan, oziroma vplaćljiv denar 30. junija, 1926:

Neplaćani asessment od drušćev \$3,333.82.

Obresti \$13,977.48.

Najemnina \$15.00.

Imetje "Glasića" \$2,080.05.

Inventar \$7,480.00.

Skupaj \$26,886.35.

Skupno imetje \$1,550,774.42.

Neplaćani dolgovi \$17,264.74.

Ćisto imetje 30. junija, 1926 \$1,533,509.68.

ĆLANSTVO:

Tekom prve polovice leta je pristopilo v Jednotu 1,451 ćlanov in ćlanice. To je lepo štećvilo, vpoštevujoć okolišćine in razmere. Želeti je, da bi tudi v drugi polovici leta pristopilo, ako ne većje, vsaj enako štećvilo novih udov.

Marljivim in pridnim uradnikom in uradnicam krajevnih drušćev, kakor tudi posameznim ćlanom in ćlanicam, ki so se trudili in pridobivali nove ćlane in ćlanice, izrekam najlepšo hvalo.

Ob zaključćku junija meseca 1926 je šćela Jednota v odraslem odelćku 18,581 ćlanov in ćlanice. Njih skupna zavarovalnina pa je znašala \$16,147,500.

Da bo agitatorjem za pridobitev novih ćlanov in ćlanice tudi v bodoće bolj lahko delati in Jednotu priporoćati, zato priporoćam, da ostane prosta pridostopnina od prihodnje seje glavnoga odbora, ki se bo vršila januara, 1926.

Nagrade:

Do razpisanih nagrad prve polovice tēga leta so opravljena sledeća drušćva:

I. Drušćvo sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O., sprejelo 103 ude.

II. Drušćvo sv. Šćefana, št. 1, Chicago, Ill., sprejelo 93 ude.

III. Drušćvo sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill., sprejelo 75 ude.

Zgoraj omenjenim drušćvom, kakor tudi vsem ostalim, ki so marljivo pridobivali nove ćlane in ćlanice, prav iskrena hvala.

Priporoćam, da nagrade tudi za drugo polovico tēga leta ostanejo kakor so bile.

Drušćva:

Naslednja nova drušćva so bila sprejeta v Jednotu:

1. Drušćvo Marije Majnika, št. 204, Hibbing, Minn., sprejeto 14. januara.

2. Drušćvo Marije Vnebovzeće, št. 205, Ely, Minn., sprejeto 19. januara.

3. Drušćvo sv. Neže, št. 206, South Chicago, Ill., sprejeto 19. januara.

4. Drušćvo sv. Družine, št. 207, Maple Heights, O., sprejeto 9. februara.

5. Drušćvo sv. Ane, št. 208,

Butte, Mont., sprejeto 30. marca.

Ustanoviteljem in ustanoviteljicam novih drušćev prav lepa hvala, drušćvom pa želim najvećji uspeh in napredek.

Nagrada za ustanovitev novih drušćev priporoćam, da ostane kakor je bila do sedaj.

Umrli ćlani in ćlanice.

Tekom prve polovice leta je umrlo izvanredno veliko ćlanov in ćlanice, namreć 96.

Izmed smrtnih slućajev sem moral dvojice izplaćiti pridržati in vam jih tukaj predložit v presojo in sicer:

George Šavor, cert. št. 4711, ćlan drušćva sv. Petra in Pavla, št. 64, Etna, Pa., umri 20. aprila, 1926. Pokojnik je bil zavarovan za \$500. Prej ko se ta posmrtnina zamore izplaćati, je potreba, da glavni odbor zadavo dobro pregleda in potem doloći, kar se izplaćila tiće.

Frank Gošće, cert. št. 1285, ćlan drušćva sv. Jožefa, št. 21, Federal, Pa., umri 5. aprila, 1926. Zavarovan je bil za \$1,000. Ravno tako je v tem slućaju potreba, da glavni odbor zadavo natanćno pregleda in doloći o izplaćilu.

Podrobnije podatke o tēh slućajih bom podal, ko pride do razmotrivanja o tem.

Tožba:

Michael Požega, ćlan drušćva sv. Janeza Krstnika, št. 14, Butte, Mont., zavarovan za \$1,000 umri 3. januara, 1924. Zavarovalnina je imel zapušćeno svojemu bratracu in oskrbniku George Drašćkovichu.

Dne 10. decembra, 1924 se je izplaćilo posmrtnine nakazalo Mr. Anthony Lucas, Pittsburgh, Pa., kot postavljenu poblašćencu, dedića George Drašćkovicha.

Neka Frances Capan je v svojem imenu in v imenu Franka ter John Požega vložila na okrajnem sodišću Allegany County, Pa., tožbo proti Jednoti. Tožiteljica trdi v tožbi, da je ona sestra pokojnoga Mihaela Požega, ter da sta Frank in John Požega pokojnoga brata, zato trdi ona in brata Frank ter John Požega, da so opravljena do posmrtnine.

Kdaj bo prišla tožba do obravnave, ne vem.

Denar pripadajoći nedoletnim in neznano kje bivajoćim dedićem.

V smislu sklepa glavnoga odbora Jednote se je izplaćalo smrtninske deleže pripadajoće nedoletnim in neznano kje bivajoćim dedićem na Joliet Trust and Savings Bank, Joliet, Ill. Izplaćila so se vložila na banćne knjižnice in sicer na ime posameznoga dedića in K. S. K. Jednote. Denar je naložen na 3% obresti, ki bodo pripisovane k glavnici.

Do dne 30. junija, 1926 je bilo v to svrhu naloženih \$18,738.46.

V potrdilo tēga vam tukaj predložit vse vložne knjižice.

Razno:

Drušćvo sv. Antona Padovanskega, št. 71, Crabtree, Pa., se je dne 6. junija, 1926 združilo z drušćvom sv. Antona Padovanskega št. 158, Hostetter, Pa.

Drušćvo Presvetoga Srca Jezusovega, št. 201, South Bend, Ind., je prenehalo s poslovanjem 1. junija, 1926.

Jednota je šćela z dnem 30. junija, 1926 skupaj 166 krajevnih drušćev.

POROĆILO O MLADINSKEM ODELĆKU

Dohodki:

V prvi polovici leta se je pre-

jelo od ćlanstva \$10,005.51.

Obresti \$991.31.

Skupni šestmesećni dohodki \$10,996.82.

Strošći:

Posmrtnine se je izplaćalo \$1,290.

Za prestop med odrasla ćlan-

stvo \$609.75.

Upravni strošći \$3,580.45.

Skupaj \$5,480.20.

Šestmesećni prebitćek \$5,516.62.

Preostanćek 1. januara, 1926

\$47,734.05.

Preostanćek 30. junija, 1926

\$53,350.67.

Dne 30. junija, 1926 se ne vplaćan, oziroma vplaćljiv denar:

Asessmenti od strani drušćev \$163.80.

Dozorele obresti \$993.75.

Inventar \$1,250.

Skupaj \$2,407.55.

Vsota \$55,658.22.

Neplaćani dolgovi \$666.40.

Ćisti prebitćek 30. junija, 1926 \$54,991.82.

V prvi polovici tekoćega leta je pristopilo 1,189 ćlanov in ćlanice. Štećvilo ćlanov in ćlanice mladinskoga odelćka je znašalo 30. junija, 1926 11,425.

Do razpisanih nagrad prve polovice tekoćega leta so opravljena sledeća drušćva:

Prva nagrada pripada drušćvu sv. Neže, št. 206, South Chicago, Ill.

Druga nagrada pripada drušćvu sv. Šćefana, št. 1, Chicago,

LIFE AND LABORS

Rt. Rev. FREDERIC BARAGA,

First Bishop of Marquette, Mich.

By
P. CHRYSOSTOMUS VERWYST.
O. F. M.

of Los Angeles, Cal.

Already 700,000 men and youths, who were the support and bread-earners of their families, have been slaughtered in this horrible war by their brethren and fellow citizens, and countless useful citizens have become miserable cripples for life. Many of them had both legs or arms shot away, so that they are in the most helpless condition and cannot even take their own food. How many thousands of families have been reduced through this unhappy war to extreme poverty! How many have been reduced to beggary! How many poor orphans have lost their protectors and supporters, wander about without anyone to care for them and go, perhaps, to meet their eternal ruin! And what vandal desolation has not come upon those States, which are the immediate theatre of this terrible war! Whole towns and cities have been burnt down, farms and plantations ruined and large fertile tracts of land entirely desolated! This unhappy land now owes many thousand millions of dollars and this debt increases two million every day during this war. This country's debt will probably never be paid. We will be hardly able to pay the annual interest of these debts.

"The saddest thing is that no one can tell the end of this terrible war and that we have no prospect of an early peace."

"The South declares stubbornly and enthusiastically that it will accept no other conditions than the acknowledgement of its independence, and the North declares just as stubbornly that it will never acknowledge the independence of the South. What will come of this God alone knows. Here in the distant North we do not feel exactly the immediate evils of this desolating civil war; only a great dearth of everything. Everything has risen in price terribly. For many things we must pay twice or three times as we used to formerly, and it is to be feared that these high prices will continue to rise."

We give the following anecdote of F. Terhorst, as it gives an insight into the kind-heartedness of B. Baraga:

One time B. Baraga visited Father Terhorst at L'Anse. An Indian, hearing that the bishop was there, came to see him. In the course of conversation he said to the Bishop: "You spoil the Indians; you gave them too much." The good bishop seemed to pay no great attention to what the Indian had said to him. When the latter had departed, B. Baraga said with much emotion betrayed in his voice: "Did you hear what he said to me? See, I have done everything for them, and now they tell me that I spoil them." Then assuming an air of authority he said to F. Terhorst: "Don't you give them anything!" "Well, Your Grace," said the Father, "but sometimes it may be impossible to refuse them; they may be in great need of help." But the bishop insisted on his prohibition. While the two were thus conversing in the room B. Baraga looked out through the window and saw a

poor Indian woman coming towards the house. "Oh, there comes that old begging woman again," he exclaimed, mentioning her name. She was admitted, of course, to see the bishop and F. Terhorst withdrew. In a few minutes the good bishop came into F. Terhorst's room and said: "Father, can you lend me three dollars to give to that poor woman? I will return the money." The Father gave the desired amount to his bishop, remarking: "You see, Bishop, that we cannot always carry out instructions about not giving alms to the Indians. Sometimes it may be necessary to help them a little."

It seems that poor Indian women have the custom of going to their spiritual Father when in corporal need. This reminds the writer of a little incident that happened, we believe, to Bishop Marty some years ago. One day he was giving Confirmation in a Sioux mission where some Sisters had charge of the school. While the good bishop was preaching and praying and working in the church, one of the Sisters was preparing the dinner. A good old Indian woman was sitting in the kitchen eyeing eagerly the preparations for the grand episcopal dinner. The Sister took the pot of beans from the stove and put a nice roast into the oven. She had occasion to go out for a moment. When she came in again, what was her horror at seeing a hungry Indian dog running away with the roast whilst the poor old squaw was helping herself to the beans and digging her fist into the pot, at the same time innocently exclaiming:

"How good the beans are which the good God gives to our Father!"

When, after divine service, the bishop came in and was told by the disconsolate Sister how dreadfully his dinner had fared, he could not help laughing heartily at the ludicrous misfortune, and he dined minus roast and beans.

CHAPTER LV.

Labors of Bishop Baraga in 1864 — Two Letters Dated September 18th and November 29th, 1864.

Instead of giving mere abstracts from Bishop Baraga's few remaining letters to the Leopoldine Society, we prefer giving them in all.

"Since my last report many things have happened in these unhappy States (written September 18th, 1864). Our most destructive civil war continues raging more violently than ever. Our president does not want to hear of any proposals of peace and has lately ordered a conscription of half a million of soldiers. The whole country suffers in consequence; everything is twice and three times as dear as formerly and the whole country is being deprived of its most active and useful citizens. Our missionaries suffer very much as a matter of course. Everywhere they complain that many members of their congregations are being taken away, others fly to Canada for fear that they will be compelled to serve in the war."

"This year, a Provincial Council was to have been held at Cincinnati, but on account of the war disturbances the Archbishop of Cincinnati considered it advisable not to have it this year. I had gone as far as Detroit to attend the Council, when I was informed that there would be none this year."

"My first missionary visit this year I made to an entirely new place called Alpena, where not long ago a nice country town was started and where there are many Catholics. I spent six days in this place and said holy Mass on Sunday in a large school house. It was the first holy Mass ever said in this place and the people assisted at it with much devotion and feeling. After Mass I preached, and said among other things, that it would be desirable to have a church built there. In the afternoon we met again in order to deliberate about building a church. I bought a lot in the middle of the growing village for \$150 and opened a subscription list to animate the people to contribute toward the new church. I subscribed \$100 as my contribution, after which some subscribed ten dollars, others twenty dollars, forty dollars and fifty dollars. Even the Protestant population contributed liberally and now a nice church will be built here, which with God's assistance, will be completed next year."

"From Alpena I went to Beaver Island in Lake Michigan, on a small steamer, where I had established a mission 32 years before. Here the zealous missionary Father Murray labored. With great labor and much exertion he has built a pretty large church and a house for any priest, that may be stationed there. He has accomplished much good since he came there. His principal care and endeavor is to combat the vice of temperance amongst his people. For this purpose he established a temperance society, which many have joined. The Sunday I spent on Beaver Island I confirmed 60 persons and gave Holy Communion to 110. Amongst the confirmed were some old people, who heretofore had had no opportunity to receive the Holy Sacrament of Confirmation. The first chance I had I left the island and returned home. I stayed there but a short time as I still had much traveling to do in this extensive and laborious diocese."

"I visited La Pointe, where I founded a mission thirty years ago and in which Rev. John Chebul labored with undaunted, praiseworthy zeal, at present. He has several missions to attend. The principal place is Bayfield, where the missionary generally resides. His mission is very laborious. He has four churches to attend which are far distant from each other. I spent ten days in his mission and confirmed 53 persons, mostly Indians and half-breeds."

"From Bayfield I went to Ontonagon, where we have an Ursuline Convent, the only one in this poor diocese. It is in a flourishing condition, has 15 Sisters and novices and about 30 boarding scholars; they have also a day school for outside pupils. Rev. Martin Fox, a German priest, is the confessor and director of this convent, whose active and prudent directorship gives assurance that the convent will be kept in good order. In addition to this convent and church to attend at Ontonagon, Rev. Father Fox has three other churches to attend far distant from each other. At present an assistant has been given to him, who relieves him considerably in the care of his extensive mission."

(To be continued)

SPORTS AND SOCIAL ACTIVITIES

Edited by Stanley Zupan.

Sheboygan, Wis.

How about the K. S. K. J. Sewing Club from Sheboygan? Oh, still in active. Just planned our party, which will be held on Tuesday evening September 28th at eight o'clock, in the School Gymnasium, for members only. Good time is assured.

To advertise our sewing. Each member of this club has decided to make a small gift for the first baby born in 1927. The mother must be a member of the "Kraljica Majnika" Society. Who will be the lucky baby? Oh! just wait and see.

Bowling season is here. Two teams have already been organized among the club girls. We wish to participate in all sports. We will match any bowling team that will come to Sheboygan. Everybody come. Watch Sheboygan girls shine.

At the last meeting, we decided to hold our sewing club at the private homes for the winter months. Herewith, we wish to thank Mr. Ivan Zupan for the gifts given to our club, brought by our Sheboygan delegates, Mrs. Prislant and Miss Falle. Everything was O. K., except the thimble. We all tried it on and it seemed to be too small for every finger. Just the same, we are thanking you heartily for your presents and appreciate your interest in our Sewing Club very much.

The club girls are indebted to the Sports Editor Stanley Zupan for his high opinion of us Sheboygan girls. With best regards to the K. S. K. J. girls and boys. Josephine Cerpich, Assistant Secretary.

Smrt v parnem kotlu. V gredski tovarni perila v Kraljski ulici se je pripetila nesreča, ki je zahtevala človeško žrtev. Andro Lepčič je bil v družbi strojnika Dragotina Talana zaposlen pri čiščenju parnega kotla. Pri tem je Lepčič prišel v stik z močnim električnim tokom. Strojnik ga je takoj potegnil iz kotla ter ga z umetnim dihanjem skušal spraviti zopet k zavesti a zaman. Nesreče je bil že mrtev. Lepčič je bil oženjen ter je zapustil vdovo in šestero nepreskrbljenih otrok.

SVOJI K SVOJIM! — DRŽITE SE VEDNO TEGA, GESLA!

At the last meeting, we decided to hold our sewing club at the private homes for the winter months. Herewith, we wish to thank Mr. Ivan Zupan for the gifts given to our club, brought by our Sheboygan delegates, Mrs. Prislant and Miss Falle. Everything was O. K., except the thimble. We all tried it on and it seemed to be too small for every finger. Just the same, we are thanking you heartily for your presents and appreciate your interest in our Sewing Club very much.

The club girls are indebted to the Sports Editor Stanley Zupan for his high opinion of us Sheboygan girls. With best regards to the K. S. K. J. girls and boys. Josephine Cerpich, Assistant Secretary.

SVOJI K SVOJIM! — DRŽITE SE VEDNO TEGA, GESLA!

CITAJTE IN ŠIRITE "GLASILO K. S. K. JEDNOTE."

Vsak član ali članica naj pridobi enega novega člana!

FUR COATS.

Ako nameravate kupiti Fur Coat sukno iz kožuhoine in si prištediti precej denarja oglašite se pri nas in si bode te prištedili na vsaki sukni najmanj \$25.00 pa do \$100.00 gotovega denarja.

Se Vam priporočam
Benno B. Leustig.
6424 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio.

Največja slovenska unijska tiskarna

v Zedinjenih Državah je vedno pripravljena postreči društvom vseh jednot, trgovcem in posameznikom za vse vrste tiskovin.

NAJNIZJE CENE TOČNO POSTREŽBO LIČEN IZDELEK

dobite vselej v naši tiskarni. Mi tiskamo "Glasilo K. S. K. Jednote" in mnogo drugih časopisov v raznih jezikih. 28 letna skušnja tiskarstva je naša učiteljica.

PLAČILNE KNJIZICE

odobrena od gl. odbora K. S. K. Jednote, najbolj priročne za članstvo K. S. K. J. imamo v zalogi. V svojem lastnem poslopu.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

Pred ognjem in tatovi

so naše varnostne škrinje vedno varne. V njih lahko hranite vse svoje vrednostne papirje, zavarovalne police, zemljiške prepise, bonde in sploh vse, kar je vredno hraniti. Iste so vam vedno dostopne med uradnimi urami od 9. dop. do 3. pop. proti mali najemini za \$3 na leto. Ključne hranite vi, tako da brez vašega ključa škrinje nikdo ne more odpreti.

Tudi so vam na razpolago brezplačno privatne sobice, kjer lahko brez motenja in vmešavanja od strani drugih pregledate svoje papirje ali pa odstržite obrestne kupone na svojih bonjih.

Naši uradniki so vam z veseljem na razpolago pri posvetovanju radi nakupa vrednostnih papirjev, kojih obrestna mera je višja od navadnih vlog in kojih varnost vam ne bo nikdar delala skrbi. V vseh denarnih zadevah obrnite se z zaupanjem do nas. Naš kapital in rezervni sklad znaša več kot \$740.000.00.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON ST.

JOLIET, ILL.

Wm. Redmond, pred.

Chas. G. Pearson, kasir,

Joseph Dunda, pomoč. kasir.

Phone: 5456 J.

508 Division St.

Jolietska popravljavnica streh

JOHN J. VERSHAY, lastnik.

Naj vam mi naredimo novo streho na vaši hiši. Dimnik popra- mo z vsako novo streho ZASTONJ.

Popravljamo tudi samo dimnike in izvršujemo vsa strešna dela. Predno se obrnete drugam, vprašajte nas za ceno. Z našo potrebo in ceno boste gotovo zadovoljni.

SVOJI K SVOJIM!

PREVIDNO in PAMETNO

ravna oni, ki svojega denarja ne drži doma brez obre- sti, ampak ga nalaga v varne, državne, okrajne, mest- ne (municipalne) ter šolske bonde in bonde obvezna- nih korporacij, ki mu donajajo od 5% do 6% obresti na leto. Te obresti se lahko z odstrizenimi kuponi lahko zamenja vsakih 6 mesecev. Če rabite denar, lahko bonde vsak dan morda celo z dobičkom prodate.

Način kupovanja bondev je priporočati tudi pod- pornim organizacijam in društvom.

Skoro vse bonde, katere lastuje K. S. K. J. smo jih MI prodali v popolno zadovoljnost. Pišite nam za po- jasnila v slovenskem jeziku, da vam določimo ponud- benecirkularje.

A. C. ALLYN & CO.

67 W. MONROE ST., CHICAGO, ILL.

POZOR ODJEMALCI!

Z današnjim dnem vam vlijudo naznanjamo, da smo se z

g. ALOIS SKULJ-em

323 EPSILON PLACE,
BROOKLYN, N. Y.

zjednili in da ima imenovani gospod edino zalogo naših harmonik vseh vrst in prosimo cenjene odjemalce, da se pri naročilih obra- čate na g. Skulja, ki je cene harmonikam znatno znižal, da vas bo lahko točno in dobro postregel, ko ima veliko zalogo harmonik.

Opozorjamo tudi na našo novo "PATENT-MEHANIKO," ki jamči za precizno, natančno in dobro kunsficioniranje in prav po- sebno za dobro zaporo zraka. Zastavljamo tudi še, da bomo vedno pošiljali samo prvo- vrstno blago, se zahvaljujemo cenjenim odjemalcem za dosedanja naročila in prosimo, da ohranite zaupanje v naše delo tudi v bodoče.

AVSTRIJSKA IZDELOVALNICA HARMONIK FRANC LUBAS in SIN

Celovec, Avstrija.

JAKOB ORAŽEM

WENONA, ILL.

Prvi in edini slovenski pogrebni zavod

v tem mestu in okolici, La Salle, Peru, Livingston in Rutland, Ill.

Oskrbuje pogrebe v popolno zadovoljnost strank. Ima na razpolago avtomobile za poroke, krste in druge slične prilike.

Lastnik tega podjetja je član K. S. K. Jednote.

sednikov. Brat Zefran spopolni predlog v tem smislu in brat Germ podpira, da se stavi konvenciji primerna resolucija.

Brat Germ opozarja na potrebo posebnega obrednika za sprejem novih članov. Ograda takega obrednika je v delu in se bo predložilo konvenciji v praktični demonstraciji. Obrede naj bi izvršil podpredsednik v dotičnem okrožju ali državi.

Odbor pozdravi idejo. Na predlog brata Sterle, podpiran od brata Jeriča se sestavi na konvencijo primerno resolucijo.

Brat glavni blagajnik poroča o zbirki darov med članstvom in društvi za svrhu evharističnega kongresa. Zbirka se je odposlala na slovensko sekcijo. Se vzame na znanje.

Rev. Benigen Snaj prosi odbor za besedo v zadevi protiveške pisave gotovega časopisa. Jednota naj zavzame kot katoliška organizacija primerno stališče. Zbor sklene, da se poveri tri člane, ki naj sestavijo in predlože primerno resolucijo na konvenciji. Sprejeto.

Brat Germ prosi za pooblastilo, da pošlje bolelemu prvemu podpredsedniku Matt Jermanu v Pueblu, Colo., v imenu vseh odborov brzojav v pozdrav z željo skorajšnjega ozdravljenja, kar se z odobravanjem sprejme.

Predsednik porotnega odbora brat J. Sterbenz poroča o razsodbi porotnega odbora v neki pritožbi in v drugih spornih vprašanjih kakor sledi:

"1. Mi ostali porotniki K. S. K. Jednote priznavamo, da je predsednik porotnega odbora K. S. K. Jednote brat John R. Sterbenz pravilno odgovoril na pritožbo Tomo Stefančiča, člana društva v zadevi volitev delegatov pri društvu sv. Franciške Saleskega, št. 29, Joliet, Ill.

"2. Porotni odbor K. S. K. Jednote odobrava sklep vrhovnega zdravnika Dr. Graheka, ki je odklonil operacijsko, oziroma odškodninsko podporo sobratu Frank Debelaku, članu društva sv. Roka, št. 132 v Frontenaku, Kans., za operacijo na ustih. Na podlagi Jednotinih pravil se za take operacije ne plačuje nobene podpore in ne poskodnine.

Po vsestranskem pretresu se vzame ta razsodba na znanje. Brat Skubic predlaga, brat Shukle podpira, da se seja zaključi. Brat glavni predsednik zaključi razmotrivanje in seja se ob pol šestih zaključi z molitvijo.

Anton Grdina, glav. preds. J. M. Trunk, zapisnikar.

Dopoldanska seja dne 13. avgusta, 1926.

Sejo otvori glavni predsednik ob pol devetih z molitvijo. Zapisnikar prečita zapisnik dosedanjih sej. Brat Sitar predlaga, brat Germ podpira, da se zapisnik v vsem obsegu odobri.

Radi nujnih zadev se bratu Jeriču dovoli odhod.

Brat glavni predsednik postavi na razpravo kot prvo točko razgovor radi Jednotinega doma in omeni, da je zadeva še na onem stališču, na katerem se je nahajala pred tremi leti.

Brat glavni tajnik razloži v glavnih potezah, kaj vse se je vzel v pretres, namreč lego in ceno raznih stavbišč in stroške za morebitno zidavo doma. Brat Sitar naznani, da je na Chicago street še drugo stavbišče na ponudbo, enako omenja brat Zulich.

Brat Sitar je mnenja, da se izvoli stavbinski odbor, ki bi vzel stvar v roke, a bi ne imel polne moči lastne odločbe. Brat Zulich opozori, da je izvedel slučajno za neko stavbo na Chicago street, ravno nasproti slovenski cerkvi. Stavba je skozinsko moderna zidava, ima lepe prostore in je zelo primerna. Baje je radi razmer posestnika na prodaj za ceno, ki je daleč pod resnično vrednostjo. Po daljši debati pride odbor do zaključka, da bi bilo za Jednoto,

velikega pomena, če bi se moglo dobiti to stavbo. Brat Germ predlaga, brat Shukle podpira, naj se izvoli tri člane, ki naj takoj to zadevo preiščejo na licu mesta. Brat glavni predsednik imenuje v ta odbor brata Sitarja, Zulicha in Germa, ki se podajo takoj na delo.

Brat Sterbenz poroča o posestvu, katerega je prevzela Jednota v Calumetu, Mich. Treba bo nekaj poprav. Spodnji prostori so oddani, morda bo mogoče dati v najem tudi zgornje. Odbor vzame poročilo na znanje, in poveri brata Sterbenza, da izvrši potrebne popravke. Ob enem se mu izreče za dosedanj trud v ti zadevi priznanje in zahvala.

Brat glavni predsednik zaključi sejo ob dvanajstih. Anton Grdina, glav. preds. J. M. Trunk, zapisnikar.

Popoldanska seja dne 13. avgusta, 1926.

Brat glavni predsednik otvori sejo ob dveh.

Po rešitvi nekaj manjših zadev poda pododbor poročilo o Hennebery Building (Stern). Brat Sitar poroča, kaj so dognali. Vsa zadeva kaže zelo ugodno in se je dobil za morebitni nakup potrebnih rok (option). Predlaga, brat Sterle podpira, da se zadeva priporoči konvenciji. Ob enem se sklene, da se napravi od hiše primerna slika.

Bratu Zulichu in bratu Trempushu se dovoli odhod, ker imata nujne zadeve. Za informacijo predloži brat glavni tajnik zboru načrte in proračune za stavbo Jednotinega doma na Hickory in Ruby street.

Razpravlja se ponovno o številu glavnih uradnikov. Brat glavni predsednik omenja, da je porotni odbor premajhen (trije člani), ker se je zelo pomnožilo. Brat Zefran predlaga, brat Shukle podpira, da se vsaj ta odbor pomnoži za dva člana, tako da bi obsegal pet porotnikov. Brat Zalar je mnenja, da bi se porotni odbor združil s pravnim odborom. Sestra Mary Prislund predlaga, naj bi se v ta razširjeni odbor pritegnila tudi kaka članica. Sprejeto.

Na vrsto pride razgovor radi dnevnice delegatom. Brat Zefran predlaga, brat Shukle podpira, naj ostanejo dnevnice kakor prej, namreč osem dolarjev. Sprejeto.

Brat glavni predsednik opozori na važnost, da se na konvenciji razpravlja na podlagi poročil odsekov. S tem se prihrani čas in se pride do boljših uspehov. Brat Sterle predlaga, brat Sitar podpira, da se stavi konvenciji tozadevna resolucija.

Na to se vrši razgovor o več razsodbah porotnega odbora. Kdaj naj se vrši konvencija, se pripusti konvenciji sami za odločbo. Enako se pripusti konvenciji zadeva centralizacije bolniških podpor, združitve več društev in še več manjših zadev.

Brat Kushlan poroča o delu pravnega odseka, ki je sicer zelo napredovalo. A bo treba še nekaj dela na konvenciji sami. Sestre Marie Prislund hoče nekaj pojasniti glede umobolnih članov. Po daljši debati in razpravi stavi predlog, podpiran po bratu Germu, naj se zadeva spoji z zadevo onemoglega sklada, kar se sprejme.

Brat Sterle opozarja na nepraktičnost poslovnih knjig, ki so preokorne. Brat Germ predloži vzorec, kakor ima društvo v Pueblu vpeljano. Ker je stvar zelo praktična, se bo vzel slučajno za neko stavbo na Chicago street, ravno nasproti slovenski cerkvi. Stavba je skozinsko moderna zidava, ima lepe prostore in je zelo primerna. Baje je radi razmer posestnika na prodaj za ceno, ki je daleč pod resnično vrednostjo. Po daljši debati pride odbor do zaključka, da bi bilo za Jednoto,

Brat Sitar predlaga, sestra Prislund podpira, naj se seja konča. Brat glavni predsednik zaključi sejo, kakor običajno, ter še naznani, da se dopoldne prihodnjega dne vrši še kratka in zadnja seja. Seja se za-

ključi ob pol sedmih. Anton Grdina, glav. preds. J. M. Trunk, zapisnikar.

Sklepčna seja odborov dne 14. avgusta, 1926.

Brat glavni predsednik otvori sejo z običajno molitvijo ob devetih. Zapisnikar prečita zapisnik sej prjšnjega dne. Brat Germ predlaga, brat Sitar podpira, da se zapisnik popolnoma v prečitani obliki odobri.

Glavni predsednik predloži priziv društva sv. Jožefa, št. 2 v Jolietu, Ill., v zadevi razsodbe porotnega odbora. Po vsestranskem pretresu se pride do zaključka, da ostane pri prvotni odločbi porotnega odbora.

Brat glavni tajnik hoče izvesti mnenje odbora glede svojega postopanja pri združitvi društev. Brat Sitar omeni, da so pravila v besedilu pomankljiva, ker o tem nimajo nobene izrecne določbe. Ni pa dvoma, da v smislu pravil ni mogoče postopati, ker je glavni tajnik edina inštanca, ki mora združitev izvršiti, in se potreba združitve na podlagi pravil ne more drugače tolažiti. Tako je naziranje vsega odbora. Potemtakem je glavni tajnik pravilno postopal.

Brat glavni predsednik predloži pismo društva sv. Franciške Saleskega, št. 29, ki se vzame na znanje in se bo izročilo gospodarskemu odseku konvencije.

Izvelec priporočil raznih društev se priloži zapisniku. Glasi se:

Za spremembo imena se je izreklo 21 društev, proti 9. Za splošno centralizacijo bolniških podpor devet društev, proti, oziroma prostovoljno centralizacijo pet. Konvencija naj se vrši na štiri leta 13 društev, tri leta pet, na pet let eno društvo. Vsako društvo naj ima pravico poslati enega zastopnika na konvencijo sedera društev. Vsako društvo naj plača svoj edelegat: troje društev, Roberts Rules of Order na konvenciji dvoje društev. Konvencija naj se vrši v Minnesoti dvoje društev. Naj se kupi nov dom eno društvo, proti eno društvo. Za premostitev urada v Chicago eno društvo, proti eno. Jednota naj napravi lastno tiskarno šest društev. Glavni odbor naj se pomnoži eno društvo. Jednota naj pošlje duhovnika v kraje, kjer ni slovenskega duhovnika, da člani opravijo spoved, eno društvo.

Brat Germ spopolni svoj predlog glede obrednika za sprejem članov še s tem, da bi se obrednik raztegnil tudi na krajevna društva, sije teh društev itd. in bi se povsod enako postopalo. Se vzame na znanje. Brat Sitar predlaga, brat Sterle podpira, da se zapisnikarju pripozna za delo dvojna dnevnica.

Ker so glavni predsednik in razni uradniki imeli povodom kampanje poleg dela še izredne zasebne stroške, je mnenje brata Dečmana, da se konvenciji priporoči, naj se dotična za to delo odškoduje in se jim stroški izdani za Jednoto pokrijejo. Brat Sitar podpira predlog, ki se sprejme.

Brat Kushlan poroča, da je delo gospodarskega odbora skoroda končano. Otvori se debata, kako naj se postopa. Brat Murn meni, da bo najbolje, ako se napravi samo prvi odločevalni prostor za prijombo, in se tiskarni naroči, naj stavek ohrani za natis. Sestra Marie Prislund opozarja na netočnosti pri zadnjih pravilih. Zato predlaga brat Murn, da naj ostane pravni odbor pri konvenciji vsaj tako dolgo, skupaj, da vse takoj uredi. Brat Sitar podpira, na kar se predlog sprejme.

Brat Kushlan predlaga, naj se razni odbori izvoljeni na konvenciji takoj konstituirajo

(izvoljo predsednike itd.). Brat Sterle podpira in se sprejme.

Na predlog brata Sitarja se poverjenje tega zapisnika opusti. Brat glavni predsednik izgovori sklepno besedo z zahvalo vsem odbornikom in jih prosi za enako vstrajno delo na konvenciji.

Seja se na to zaključi z molitvijo ob enajsti uri.

Anton Grdina, glav. preds. J. M. Trunk, zapisnikar.

ZAPISNIK

I. seja delegatov centralnega bolniškega oddelka 19. avgusta, 1926 v Pittsburghu, Pa.

Vsled utrujenosti in odsotnosti glavnega predsednika Anton Grdina, otvori sejo glavni nadzornik John Zulich ob pol osmi uri zvečer z molitvijo.

Otvoritelj glavni odbornik Zulich pojasne pomen in potrebo večerne seje delegatov in priporoča, da si delegacija izvoli predsednika in zapisnikarja za to sejo. Za predsednika je bil soglasno izvoljen John Zulich, za zapisnikarja pa John Murn.

Sledi klicanje imen delegatov centralnega bolniškega odbora; navzoči vsi.

Predsednik v kratkem govoru navdušuje in spodbuja delegacijo za nadaljno delo za splošno bolniško centralizacijo.

Delegat Sterle predlaga, da se preide k delu za izboljšanje pravil centralnega bolniškega oddelka. Predlog je bil soglasno sprejet.

Sklene se, da se pokliče na sejo glavnega tajnika, da poda svoja navodila in priporočila k izboljšanju pravil.

Na dnevni red pride vprašanje glede dobe bolniške podpore.

Stavljena sta dva predloga: Prvi, da se bolniška podpora izplačuje, dokler je član bolan. Drugi, da se bolniška podpora podaljša za nadaljnjih šest mesecev, tako da član dobiva šest mesecev celo bolniško podporo, naslednjih 12 mesecev pa polovično podporo.

Med debato pride v dvorano glavni tajnik Josip Zalar.

Na prvo delegacijo poda glavni tajnik svoja priporočila; med drugim svari delegacijo, da za enkrat naj nikar ne sprejme trajne bolniške, ker bi to ogrozilo napredek bolniškega sklada, pač pa je prepričan, da se bo to lahko storilo na prihodnji konvenciji, ako bo bolniški sklad tako lepo napredoval. Po priporočilu glavnega tajnika delegacija osvoji predlog, da se polovična bolniška podpora podaljša za nadaljnjih šest mesecev.

Sklenjeno je, da mora vsak član onega starega društva, ki hoče pristopiti v centralni bolniški oddelk, plačati \$2 pristopnine in mora vsak član biti zdravniško preiskan.

Sprejeto je: Člen M, točka 30 v starih pravilih naj se glasi namesto dvakrat: enkrat; izvzeti so pri tem člani, ki bolehalo na neozdravljivih boleznih.

Delegat Kushlan priporoča, da bi bilo koristno, da se v centralizacijo uvede še en razred bolniške podpore, in sicer po 50 centov na dan, za katero bi se plačeval mesečni assement po 35 centov. Sprejeto.

Glavni odbornik John Murn omenja, da je nemogoče, da bi delegacija izvršila vsa izboljšanja pravil, ker je ura pozna in svetuje, da si delegatje izvolijo odbor, ki naj ima polno moč za sestavo pravil.

Predlog je bil stavljen in sprejet, da se ta odbor postavi, ter se mu da popolna pravica za sestavo pravil.

V ta odbor sta izvoljena Kushlan in Murn.

V odbor za resolucije in inicijativo so izvoljeni: Zupan, Zulich, Matoh, Hočvar, Kushlan in Josip Grdina.

Nadalje je delegacija osvojila predlog, da imajo pri odlo-

čevanju glede centralizacije pravico glasovati samo glavni odborniki, spadajoči v centralizacijo.

Pred zaključkom seje naprosi predsednik delegate, da naj vsak delegat, ki ima kako priporočilo k izboljšanju pravil, isto izroči pravnemu odboru.

Seja zaključena ob 11:30 zvečer z molitvijo. John Zulich, preds. seje. John Murn, zapisnikar.

Druga seja dne 20. avgusta zvečer.

Sejo otvori brat John Zulich ob 7:30 zvečer. Navzočih je 63 delegatov in delegatij.

Čitanje zapisnika prejšnje seje. Na predlog brata Sternisha in podpiranem od brata Josip Grdina se zapisnik sprejme kot čitan.

V razpravo pride vprašanje treh društev, in sicer društvo sv. Petra in Pavla, št. 62, društvo sv. Ane, št. 105 in društvo sv. Jožefa, št. 16, ki so bila ustanovljena pred konvencijo in so na priporočilo glavnega tajnika zadržala pristop v centralni bolniški oddelk, čakajoč izida konvencije glede splošne centralizacije, ki pa sedaj žele pristopiti v centralizacijo, ne glede na ukrep konvencije.

Na predlog brata Josip Grdina in podpiranem po bratu Sterletu se sklene, da se gori omenjena društva sprejmejo v centralni bolniški oddelk na podlagi in v soglasju s sedanji pravili in njih člani se morajo podvreči zdravniški preiskavi. Bolniška podpora bi bila plačljiva tem članom po preteku treh mesecev po vstopu v ta oddelk, razven, če pri vstopu plačajo poleg svojih rednih prispevkov svoto \$2.50 v ta sklad, nakar so deležni bolniške podpore od dneva pristopa v ta oddelk.

Druga društva, ki so že v Jednoti in niso tu omenjena, se sprejemajo v ta oddelk na enak način in pod istimi pogoji, vendar pa morajo napraviti tozadevno prošnjo ter jo poslati glavnemu tajniku, ki mora isto takoj naznaniti in objaviti v "Glasilu." Nato tisti člani glavnega odbora, kojih društva spadajo v centralni bolniški oddelk volijo, ako se društvo sprejme ali ne in svoje tozadevne glasovnice pošljejo glavnemu tajniku tekom 30 dni po objavi prošnje v "Glasilu." Če se dve tretjini omenjenih glavnih odbornikov izreče za sprejem, se društvo sprejme, če ne, se pa prošnja odkloni. Novim društvom ni potrebno delati prošnje za sprejem v centralni bolniški oddelk, vendar pa morajo o svoji nameri poročati glavnemu tajniku takoj ob ustanovitvi svojega društva.

Na predlog brata Sterleta in podpiranem po bratu Josip Grdinatu se sestavo pravil za ta oddelk izroči bratoma Leopoldu Kushlanu in John Murnu ter se jima da polno moč vrediti, spremeniti, dodati ali odvzeti katerokoli točko v teh pravilih.

Na predlog brata Sterbenza in podpiranem po bratu Sterletu se sklene, da se člani stari nad 45 let ne morejo zavarovati za več kot \$1 bolniške podpore na dan.

Sklene se, da se članicam centralnega bolniškega oddelka plača za porod vsakega njihovega otroka \$15 porodne podpore.

Sklene se, da se ves denar centralnega bolniškega oddelka prenese iz sedanjih banke na North American banko v Clevelandu, in sicer takoj po prvem januarju, 1927. John Zulich, predsednik. Leopold Kushlan, zapisnikar.

POPRAVKI:

Na drugi strani zapisnika sta pri društvih sv. Cirila in Metoda, št. 45 in 59 mesti zamenjani. Društvo št. 45 v East Helena, Mont., je zastopal delegat Joseph M. Sasek, društvo

št. 59 v Eveleth, Minn., pa delegat George Brince in Frank Peterlin.

V seznanu pošiljalcev brzojav prečitanih na četrti seji naj se pravilno čita tretje ime Mary Bajt, članica društva Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O., namesto Mary Kaušek.

V zapisniku šeste seje je bilo pri glasovanju glede Jednotinega imena pomotoma izpuščeno ime delegata društva št. 64, sobrata John Skoff, ki je glasoval za staro ime. Med delegati se pač nahaja eno ime Skoff, to je bila pa sestra Johana Skoff, soproga sobrata Johna Skoffa, ki je zastopala kot delegatinja društvo št. 128.

Zapisnikar.

Poplave v Bački so uničile 1.203 hiše. Prizadetim se bodo zgradile nove hiše, katerih vsaka bo stala okrog deset tisoč dinarjev, skupaj tedaj približno 12 milijonov dinarjev, ki jih bo Rdeči križ najel kot posojilo, plačljivo v 30. letih. Oni pa, ki se jim bodo zgradile hiše, bodo morali plačevati majhen prispevek v fond, ki bo služil za podpore v slučaju novih poplav. Ko bi ne bilo centralizacije, bi se donavski nasipi popravili kot so se preje in povodenj ne bi naredila te ogromne škode.

Toča je potolkla vse pridelke in sadje v okolici Jelš pri Šmarjah. Škoda je ogromna.

Leta 1880 je veljala ena unča platine samo 35 centov, danes pa stane \$120.

Pričetek jeseni

Jesen se prične dne 23. septembra. Pesniki opevajo njeno lepoto in melanholijo narave, ki se pripravlja na zimske sanje. Toda latinski pesnik Horace je že več kot pred 1900 leti svaril pred njeno zapeljivostjo rekoč: "Boj se jeseni, dobe

žetve otožne Libitine (boginje pogrebov)!"

Zdaj je prava doba, da imate Trinerjevo grenko vino vedno doma pri rokah. Ako je tolo prosto strupenih snovi in če kri utrjujete s Trinerjevim zdravili, vas bo to ščitilo pred napadi nevarnih bolezni. "Austin, Minn., 30. avgusta. Jaz sem prestajal hude bolečine v želodcu, toda Trinerjevo grenko vino mi je pomagalo, zato ga imam sedaj vedno doma pri rokah. To je v resnici izborno želodčno zdravilo. Steve Svardal." Za revmatizem in živčne bolezni, ki so zdaj v sezoni, poskusite Trinerjev Liniment. Če Trinerjevih zdravil ne dobite v bližnji lekarni, pišite na: Joseph Triner Co., Chicago, Ill. (Adv.)

ZIMSKE SUKNJE.

Smo ravno kar dobili. Sedaj je čas da si izberete Vašo zimsko suknjo kakor tudi suknje za Vaše dekleta in deklce po jako nizkih cenah. Vse suknje bodo pozneje precej dražje in to radi velikega štrajka krojačev ženske oprave v New Yorku.

Izberite si suknjo sedaj plačaje na isto \$5.00 ali \$10.00 in jo spravimo za Vas do 10 tega decembra, po isti ceni kakor so sedaj. Sem prepričan da se ne bodejte kesali.

Se Vam priporočam Benno B. Leustig. 6424 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.

Seznanu pošiljalcev brzojav prečitanih na četrti seji naj se pravilno čita tretje ime Mary Bajt, članica društva Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O., namesto Mary Kaušek.

V zapisniku šeste seje je bilo pri glasovanju glede Jednotinega imena pomotoma izpuščeno ime delegata društva št. 64, sobrata John Skoff, ki je glasoval za staro ime. Med delegati se pač nahaja eno ime Skoff, to je bila pa sestra Johana Skoff, soproga sobrata Johna Skoffa, ki je zastopala kot delegatinja društvo št. 128.

Zapisnikar.

Poplave v Bački so uničile 1.203 hiše. Prizadetim se bodo zgradile nove hiše, katerih vsaka bo stala okrog deset tisoč dinarjev, skupaj tedaj približno 12 milijonov dinarjev, ki jih bo Rdeči križ najel kot posojilo, plačljivo v 30. letih. Oni pa, ki se jim bodo zgradile hiše, bodo morali plačevati majhen prispevek v fond, ki bo služil za podpore v slučaju novih poplav. Ko bi ne bilo centralizacije, bi se donavski nasipi popravili kot so se preje in povodenj ne bi naredila te ogromne škode.

Toča je potolkla vse pridelke in sadje v okolici Jelš pri Šmarjah. Škoda je ogromna.

Leta 1880 je veljala ena unča platine samo 35 centov, danes pa stane \$120.

Pričetek jeseni

Jesen se prične dne 23. septembra. Pesniki opevajo njeno lepoto in melanholijo narave, ki se pripravlja na zimske sanje. Toda latinski pesnik Horace je že več kot pred 1900 leti svaril pred njeno zapeljivostjo rekoč: "Boj se jeseni, dobe

žetve otožne Libitine (boginje pogrebov)!"

Zdaj je prava doba, da imate Trinerjevo grenko vino vedno doma pri rokah. Ako je tolo prosto strupenih snovi in če kri utrjujete s Trinerjevim zdravili, vas bo to ščitilo pred napadi nevarnih bolezni. "Austin, Minn., 30. avgusta. Jaz sem prestajal hude bolečine v želodcu, toda Trinerjevo grenko vino mi je pomagalo, zato ga imam sedaj vedno doma pri rokah. To je v resnici izborno želodčno zdravilo. Steve Svardal." Za revmatizem in živčne bolezni, ki so zdaj v sezoni, poskusite Trinerjev Liniment. Če Trinerjevih zdravil ne dobite v bližnji lekarni, pišite na: Joseph Triner Co., Chicago, Ill. (Adv.)

ZIMSKE SUKNJE.

Smo ravno kar dobili. Sedaj je čas da si izberete Vašo zimsko suknjo kakor tudi suknje za Vaše dekleta in deklce po jako nizkih cenah. Vse suknje bodo pozneje precej dražje in to radi velikega štrajka krojačev ženske oprave v New Yorku.

Izberite si suknjo sedaj plačaje na isto \$5.00 ali \$10.00 in jo spravimo za Vas do 10 tega decembra, po isti ceni kakor so sedaj. Sem prepričan da se ne bodejte kesali.

Se Vam priporočam Benno B. Leustig. 6424 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.

Seznanu pošiljalcev brzojav prečitanih na četrti seji naj se pravilno čita tretje ime Mary Bajt, članica društva Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O., namesto Mary Kaušek.

V zapisniku šeste seje je bilo pri glasovanju glede Jednotinega imena pomotoma izpuščeno ime delegata društva št. 64, sobrata John Skoff, ki je glasoval za staro ime. Med delegati se pač nahaja eno ime Skoff, to je bila pa sestra Johana Skoff, soproga sobrata Johna Skoffa, ki je zastopala kot delegatinja društvo št. 128.

Zapisnikar.

Poplave v Bački so uničile 1.203 hiše. Prizadetim se bodo zgradile nove hiše, katerih vsaka bo stala okrog deset tisoč dinarjev, skupaj tedaj približno 12 milijonov dinarjev, ki jih bo Rdeči križ najel kot posojilo, plačljivo v 30. letih. Oni pa, ki se jim bodo zgradile hiše, bodo morali plačevati majhen prispevek v fond, ki bo služil za podpore v slučaju novih poplav. Ko bi ne bilo centralizacije, bi se donavski nasipi popravili kot so se preje in povodenj ne bi naredila te ogromne škode.

Toča je potolkla vse pridelke in sadje v okolici Jelš pri Šmarjah. Škoda je ogromna.

Leta 1880 je veljala ena unča platine samo 35 centov, danes pa stane \$120.

Pričetek jeseni

Jesen se prične dne 23. septembra. Pesniki opevajo njeno lepoto in melanholijo narave, ki se pripravlja na zimske sanje. Toda latinski pesnik Horace je že več kot pred 1900 leti svaril pred njeno zapeljivostjo rekoč: "Boj se jeseni, dobe

žetve otožne Libitine (boginje pogrebov)!"

Zdaj je prava doba, da imate Trinerjevo grenko vino vedno doma pri rokah. Ako je tolo prosto strupenih snovi in če kri utrjujete s Trinerjevim zdravili, vas bo to ščitilo pred napadi nevarnih bolezni. "Austin, Minn., 30. avgusta. Jaz sem prestajal hude bolečine v želodcu, toda Trinerjevo grenko vino mi je pomagalo, zato ga imam sedaj vedno doma pri rokah. To je v resnici izborno želodčno zdravilo. Steve Svardal." Za revmatizem in živčne bolezni, ki so zdaj v sezoni, poskusite Trinerjev Liniment. Če Trinerjevih zdravil ne dobite v bližnji lekarni, pišite na: Joseph Triner Co., Chicago, Ill. (Adv.)

Črna smrt

Zgodovinska slika iz XVII. stoletja.
Spisal Kaaver Meiko.

(Nadaljevanje)

Ko so mu otroka pokopali, ni maral iti domov. Sedel je na grob, težko glavo si je podprl z rokami. Hude so morale biti misli, ki so mu jo težile. Zena je jokala in tarnala. A upala je: "Posedi kako uro, a se naveliča in se vrne."

Martinek pa je sedel do noči. Mica se je zatekla k staremu župniku, očetu vseh trpečih. Prišel je, da izpregovori sosedo, tolažilno in dobrotno besedo. Martinek je molčal. Ali je slišal, ali ni slišal? Rekel ni ničesar, niti: "Hvala!" — niti: "Pustite me in odidite!"

Po večernem zvonjenju je prišel k njemu stari cerkovnik Jožek Sajbald. Z obzirno, prijateljsko silo ga je hotel spraviti s pokopališča.

A s še večjo silo se ga je Martinek otresel.

Vso noč je presedel na grobu otroka. Drugo jutro so se vaščani, posebno dečad, zbirali v gruči ob pokopališčnem zidu; začudeno so gledali godca, sključeno sedečega na grobu, tiho razmišljajočega.

Prišla je Mica in je prosila: "Glej, ljudje to opazujejo! Pozneje pa ne bo spet miru. Samo pikanje in zbadanje! Pojdi vendar domov, Martinek. Otroka sta pri Bogu."

Martinek se ni zmenil za njo. Sedel je molče, povsem sključen, sam v se pogreznjen.

Proti večeru se je zdelo staremu cerkovniku in grobarju, da godec tiho joka. akoj je naznanil Mici, a pa je hitela po župnika. "Sedaj ga mora pregovorimo!"

Župnik ji je spet voljno sledil. Dolgo in lepo je govoril Martinku; dal mu je vse dobrotne in tolažeče besede, kolikor jih je vedel in imel.

Po dolgem prigovarjanju je krojač nenadoma vstal. Zamahnil je zaničljivo z roko in trdo odgovoril:

"Če je Bog tako neusmiljen, da mi je vzel vse, pa tudi jaz od njega ničesar na maram."

"Mlakar!"

Starec duhovnik je od groze odstopil. "Ne poslušajte ga, častiti duhovnik!" — je jokala Mica. — "Meša se mu! Zdaj res vidim, da ga je spravila ta nesreča ob vso pamet... Martinek... Martinek..."

A Martinek ni poslušal. Počasi je šel doli pa vasi in je zavil k Brodnjaku. Leseno je sedel za mizo in je naročil vina.

Sedel je v krčmi že drugi dan, ko je prihitela tja bržokrija vest o hudem obolenju Rozikinem.

"Bolna" je v težki glavi razmišljal godec, a počasi in strahoma nejasno. — "Bolna? Tudi umre! — A počakaj! Ali nisem nekomu za slučaj njene bolezni ali smrti nečesa obljubil? ... A komu? In kaj? Počakaj — ali ne gospodu Sagadinu...?"

Nejasno mu je šinilo skozi težke misli, da bi brž moral zakuriti kres. Vendar ni prav vedel.

"Počakaj! Treba stvar natančno in korenito premisliti!"

Tako je tuhtal in pil, pil še bolj, da bi se laže domislil.

V mraku je nastal v vasi vik in krič. Tudi Martinek je vstal in opotekaje se šel na cesto, ker so vsi drugi hiteli iz sobe. Vse polje je žarelo: goreli so veliki hlevi turniške graščine.

"Lep kres so si zakurili," — je opomnil nekdo glasno zasmehljivo.

"V tem zgori morda še črna

smrt!"

"Pošteno segreje se vsaj lahko ob njem. Morda bo potem bolj prizanesljiva."

Sale so zbijali na račun nesreče in na račun smrti. Bilo jim je vseeno: sreča ali nesreča, smrt ali življenje.

A drugi so bili tem bolj preplašeni. Strašna krasota veličastnega nočnega ognja se jim je zdela ob grozotah smrti, ki so polnile deželo, tem strašnejša.

Martinek se je opiral ob podboje duri: široko in plašno je strmel dol po polju; ves drgetal.

"Ali gori ves svet? Zdelo se mi je in slutil sem, da bo konec takšen. Vse gori: sodni dan! — Morda pa nisem več na svetu, ampak v peku... O, gorim, gorim. Pomagajte, ljudje božji! O Jezus, ti usmiljeni, čemu si me zavrgel?"

Divje je kričnil: sesedel se je na prag in jokal. Dolgo mu je moral Brodnjak govoriti in dokazovati, da ga je malo umiril. Hotel ga je spraviti domov, a Martinek ni maral. Zato ga je položil na dolgo in široko klop ob veliki peči. Tam bi se naj toliko prespal in okrepčal, da pojde drugo jutro domov ali začne iznova piti.

Pri Rajavcu pa je bila tedaj bolezen v gostih; ob durih pa je prežala smrt in je čakala svoje ure.

Ko je Rajavec videl, s kako nenavadno močjo in divjostjo je bolezen Roziko napadla, se je spomnil prikazni onega pomladanskega večera. In zelo majhno je bilo upanje, ki mu je tolažilo srce.

"Bilo bi res čudno, če bi prižanelsa moji hiši ko pa sem bil jaz prvi, ki se mu je naznanila. Čudno le, da me ni že poprej obiskala."

Poslal je po brata, župnika. Ta je prišel in prinesel zaboj zdravil. Večinoma jih je po deželi delila duhovščina; ker zdravnik ni mogel priti k vsakemu bolniku; navadno bi prišel tako prepozno.

"Pošlji takoj po mestnega fizika v Ptuj!" — je ukazal duhovnik.

"Ali se naj oglasi hlapec tudi pri Sagadinovih?"

"Ne!" — je odločno odkimal župnik. — "Kaj hočeš z njim sedaj tukaj? To bolnico le bolj vznemiri. Pomagati pa ji tako ne more."

Cez nekaj minut je hlapec odjezdil. Po poldrugi uri se je vrnil s poročilom:

"Gospod fizik je v Turnišku. Graščakinja je na porodu, od strahu pred časom. K nji je moral. A pride ponoči ali jutri zjutraj."

Tedaj je duhovnik vedel: došlo je, kmalu je dopolnjevalo! Zapovedal je, da so vsi zapustili sobo. Spovedal je nekakšno, takoj nato ji prinesel sv. obhajilo.

Kmalu potem je prišel kaplan Hauptmanič. Ves dan je hodil po vaseh, je spovedoval, svetoval, dajal pogum umirajočim, delil tolažbo zdravim, a povsem potrtim in obupanim, ker so že pokopali enega ali več svojih dragih, ali so stali ob njih bolniški postelji in so jih videli goreti v "divjem ognju," kakor so mnogi bolezen imenovali, ali pa so klečali in jokali ob umirajočih ali pravkar umrlih.

Bil je težak čas! Še enkrat je zadivljala morilka z vso močjo in neusmiljenostjo.

Proti polnoči sta se z župnikom vrnila v župnišče.

A župnik ni strpel v sobi. Bolj je ljubil nečakinja, nego je kdaj pokazal. Bolelo ga je srce, ko je videl njeno usodo, a ji ni mogel pomagati. In bolelo ga je srce, ko je videl, kako izumira stari, bogati njegov rod.

Hauptmanič ga je slišal, da je kmalu spet šel po stopnicah doli. Stopil je k oknu in je videl, da gre starček v cerkev.

"Tudi meni bi bilo laže pri srcu, ko bi šel tja in bi molil. A saj brž niti več ne morem, zbrano vsaj ne. Vse se se mi vrti v glavi. — Ko bi legel?"

Izmučen je bil od dnevene hoje, da je komaj stal. A v posteljo se mu ni ljubilo. Nekako bal se je je, kakor bi čakala v nji bolezen in smrt.

Primaknil je težki naslonjač od mize k oknu, sedel je vanj in je zastrmel in zasanjal v mirno sanjavo noč, nekoliko še razsvetljeno od požara v Turnišku. Sicer je bilo vse tako pokojno in tiho, kakor bi bila sama sreča na svetu; ne tako strašno gorje. Ali tiho in mirno, kakor bi vse človeštvo izumrlo...

"Zdi se mi tako blagoslovljena in čudežna noč, kakršna je bila ona sveta, posvečena noč pred 16. stoletji, ko je na trpečo zemljo prišel Kralj miru. In glej, vendar jokajo v slede hiši..."

Pomisli je na vso grozo, ki jo je spet danes videl. In ne le danes, že tedne in mesece, dan za dnevom. "Strašno! In nikoli miru, ne po dnevu, ne po noči! In kdaj bo konec, kdaj?"

"Ko bi mogel ubežati kam daleč, kam v samoto! Da bi bil sam! Da ne bi gledal vedno te strahote! Da bi se v miru odpeljal!"

Bolj in bolj se mu je ovijala srca prijetna, vabljiva misel. S sladkimi rokami se ga je močnejše in močnejše oklepala.

"Ubeži! Odpodijes si!"

Blodne misli in podobe so mu polnile glavo; naglo je izpodirvala druga druga.

"Kaj prinesejo prihodni dnevi, tedni? Rešitev ali smrt? Ali sem res dolžan, da stavim dan za dnevom, uro za uro življenje v nevarnosti? Brez koristi! Ker pomagati tako ne morem."

"Res, telesno ne mnogo, a duševno," mu je govorilo iz tihe noči kakor ljubeč opomin, tiha prošnja skoro. "In glej, ni manjše delo usmiljenja, če tolažiš in umirjaš trpeče in obupajoče, nego če bi ozdravil bolnike, obujal mrljice!"

"A vendar — mlad sem še, živim bi še rad. Stariše imam doma v Rušah, sestre, brate. Vsi pričakujejo pomoči od mene. In če umrem? Ali jih naj tako bridko varajo upi in sanje mnogih let?"

"Čemu te skrbi? Umreš lahko povsodi, tudi v mirnem času. In kdo ve, ali dekla božja nima naloge, da pokosi očeta, mater, brate in sestre. Morda še pred teboj!"

Nekako v polsanjah, ki ga je v nje zazibalo razmišljanje, a tudi utrujenost, telesna in duševna, mu je živeje in živeje vstajala pred dušo zgodba o duhovniku najemniku, ki je v nevarnosti bežal. Davno že je bral to čudno in žalostno historijo; povsem jo je skoro že pozabil. A glej, zdaj se mu je nenadoma zbudila v globočini duše; oživela je pač, da ga posvari, mu vrne pojemajočo moč, upadli pogum.

Kakor bi se vse pravkar vrnilo pred njim, v zabrisanih obrisih polsvetle noči, je gledal tiste čudne dogodke; ne samo začetka, ko je najemnik, ker pastir pač ni bil, sicer bi svoje črede ne zapustil, sramotno ubežal, temveč tudi grenko njegovo spoznanje, srca pekoči kes.

Povprek in počez po deželi, po mestih in po vaseh, je tudi tedaj udarila užaljena, maslovalna roka boja. "Črna smrt!"

Divji ogenj!" je zvenel krič groze širom po deželi prav kakor v sedanjih težkih dneh. (Dolje prihodnjici)

OBLEKE

ali ste si že ogledali našo veliko zalogo finih svilenih in drugih oblek za žene in dekleta katere dobite pri nas od \$5.25 do \$25.00.

Posebno Vas opozarjam na naše krasne Party obleke jako priprave za tovaršice in veselice katere dobite pri nas po jako niskih cenah za obilen obisk se Vam priporočam

Benno B. Leustig.
6424 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio.

KAŠELI IZGINE,

razdraženje in hrapavost se odstrani z pravočasno rabo zdravila

Severa's Cough Balsam.

Je priljubljeno zdravilo tekmo zadnjih 48 let; valednega je preiskušeno.

Cena 25 in 50 centov.

Vprašajte zanj v lekarnah.

W. F. SEVERA CO., CEDAR RAPIDS, IOWA

DOMAČA ZDRAVILA.

V zalogi imam jedilne dišave, Knaipovo jočmenovo kavo in importirana zdravila, katere priporoča magr. Knaip v knjigi

DOMAČI ZDRAVNIK.

Pišite po brezplačni cenik, v katerem je navedena popolna vsaka rastlina za kaj se rabo. V ceniku boste našli še mnoge drugih koristnih stvari.

MATE PRZEDIN
Box 772, City Hall Bldg.
New York, N. Y.

Telefon pisarne: 6499
Telefon stanovanjski: 234

JNO A. TEZAK SLOVENSKA CVETLIČARNA.

vogel N. Chicago in Indiana St. JOLIET, ILL.

V zalogi imam svoje rože; izdelane vosek in pocelce, tople in po rože in za botanike. Vredniti se sprejemajo tudi poslušanje, telefoniranje in brskanje po togo. Vse naročila se izvršijo na zelo nizki ceni in točno, skladno s naročili, skratki pri roki.

PRIPOROČILO

Podpisani se priporočam rojakom Slovencem in bratom Hrvatom v Jolietu, Ill., ter bližini za izvrševanje slikarskih in dekorativnih poslov (Painting and Decorating) hiš in stanovanj. Ja prenavljam sobe s papirjem (wall papering), čistim stene in sem specialista pri cerkvenih dekoracijah; prenavljam tudi kipe. Delo je prvovrstno. Svoji k svojim! Toplo se priporočam:

JOSEPH MUREN

kontraktor, sobni slikar in dekorator

202 STONE ST., JOLIET, ILL.

Telefon: 3069 M.

Imam na zalogi že nad 14 let

LUBASOVE HARMONIKE

vseh vrst in modelov, nemške, kranjske in chromatične; tri in štirivrstne, dvakrat, trikrat in štirikrat uglasene.

Imam na zalogi tudi kovčke, glasove, nove gotove mehove in druge posamezne dele. Cene harmonikam sem znatno znižal.

Pišite po cenik na:

ALOIS SKULJ

323 Epsilon Brooklyn, N. Y.

Koliki nastanek in izdelava LUBASOVH HARMONIK v Združenih Državah.

Ako vam spadajo lasje ali ste jih že izgubili. Moja "Alpen - tinktura" napravi, da v 8 dneh rastejo lasje znova. Stari in mladi gospodje in dame rabijo samo mojo "Alpen - tinkturo" za rasti in proti izpadanju las, ker je dokazano, da je Alpen - tinktura edino prvo serstvo na svetu moderne znanosti, ki deluje v roku 8 do 14 dneh tako na lasje takoj počno rasti. "Brunst-tinktura" zoper sive lasje takoj izvrstno deluje, da postanejo lasje v 8 dneh popolnoma naradni kakor v mladosti. Dalje imam najboljša zdravila zoper Reumatizem, rane, opekline, srbečo kožo, kurje oči, bradovice, potne noge, solnčnate pike ali druge nečistost na obrazu itd. \$5.00 vsakemu ki bi rabil zdravila brez uspeha, pišite po cenik ga pošlem zastonj.

JACOB WAHCIC,
1436 E. 95th St. Cleveland, Ohio.

ZASTAVE, BANDERA, REGALJE IN ZLATE ZNAKE

za društva ter člane K. S. K. J.

izdeluje

EMIL BACHMAN

2107 S. Hamlin Ave., Chicago, Ill.

Pišite po cenik!

Telefon urada: 748

Telefon stanovanjski: 4377

WEESE PRINTING CO.

1 JEFFERSON ST. JOLIET, ILL.

3. nadstropje, pri mostu.

Julius G. Weese, poslovođa

Tiskarna in izdelovalnica stamplij in knjižica. Tiskamo v vseh jezikih.

MRS. ANTONIJA RIFFEL,

slovenska babica

522 N. Broadway JOLIET, ILL.

Telefon 2380-J.

JOS. KLEPEC, javni notar.

Insurance, Real Estate, Loans, Bonds.

107 N. Chicago St. Joliet, Ill.

Prodajem 6% 1st mortgage note po \$100 in več. Garancija A-1. Zglasite se ali pišite po nje. Tel. R-5768 ali 1991-R.

NAD 20 LET

Je izdelujem

HARMONIKE

ki so med vsemi drugimi izdelki priznane za najboljše. V izdelovanju harmonik sem torej dosegel najboljšo uskunjo in prakso. Da so moje harmonike v resnici najbolj znane in priljubljene, dokazujejo številna pohvalna pisma iz vseh krajev širom držav.

V zalogi imam tudi najnovejše slovenske in druge

PIŠITE PO CENIK.

Pri meni boste dobili vsak muzikalni instrument, mali ali veliki, za pitko ceno.

Blago razpoltim po celi Ameriki.

Se uljudno priporočam rojakom

ANTON MERVAR

Music Store

6921 ST. CLAIR AVE.

CLEVELAND, OHIO.

ZAHVALE.

Farlington, W. Va. 23. avg. 1926.

Cenjeni rojak:

Naznanjam vam, da sem prejel od vas poslano mi harmoniko, in sem prav zadovoljen z njo, in so tudi lepše kakor sem mislil. Lepa hvala vam. Priporočam vaše delo vsem godcem po Združenih državah.

S pozdravom

Frank Bobnar, Box No. 9.

Pueblo, Colo. 2. sept. 1926.

Mr. Mervar:

Prejela sem vašo harmoniko in sem prav zadovoljna z njo, in tako tudi moj sin. Harmonika je lepa in fina. Torej se vam lepo zahvalim ker ste se pomajali, da ste mi naredili tako lepo harmoniko. Vsak, kdor jo vidi, jo pohvali. Te harmoniko sem dala že izučenim godcem "trajati" (na poskusno), da so videli kakšna je, in so jo prav pohvalili. Bom že vas priporočila tudi drugim in bom s tem vam povrnila vaš trud za mene.

Torej sprejmite lepe pozdrave od

Mary Babnik, East B St.

Newyorško grozdje.

Svojim dosedanjim odjemalcem in drugim rojakom naznanjam, da bomo tudi letos razpošiljali newyorško grozdje, katero daje najboljši sok za naš okus. Vedeti pa je treba, da ni vse grozdje v državi New York enako; eno daje boljši sok nego drugo. Naša šestletna izkušnja v tem poslu in naše poznanje vseh vinorodnih krajev zagotavlja našim odjemalcem najboljše grozdje. Naš zastopnik bo osebno nadziral vse pošiljke.

Zaradi toplega vremena obeta biti kakovost newyorškega grozdja izredno dobra, kakor že več let ne.

Za nadaljna pojasnila o cenah, plačilnih pogojih, o načrtu razpošiljanja itd., pišite čim prej na:

JUGOSLAV-AMERICAN CORP

455 W. 42d St., New York, N.Y.

KALIFORNIJSKO GROZDJE

Tekom zadnjih petih let sem jaz razposlal našim rojakom na vse strani Združenih Držav raznovrstno fino kalifornijsko grozdje v njih popolno zadovoljnost. To izvršujem tudi letos. Pišite ali brzojavite mi nemudoma glede cene grozdja, ki je letos izobno obradilo. Bala sedaj je sezona trgatve v polnem tiru.

WALTER PREDOVICH

naslednik: Bakulich-Predovich Co.

216 CALIFORNIA FRUIT BLDG.

SACRAMENTO, CALIF.

ANTON ZBAŠNIK

Slovenski Javni Notar

4905 Butler Street,

Pittsburgh, Pa.

Izdeluje pooblašča, kupne pogodbe, pobotnice vsake vrste, oporoke in vse druge v notarski posel spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko ali stari kraj. Pišite ali pridite osebno.

MNOGOTERE

-SMO ZADOVOLJILI
-S TISKARSKIMI DELI
-ZAKAJ NE BI VAS?!

NAŠA TISKARNA

izdeluje vsa tiskarska dela lično, točno in po najzmernejših cenah.

Slovenska društva

ki naročajo tiskovine pri nas so z našim delom in našo postrežbo zadovoljni.

Cena in postrežba

so pri vsakem naročilu in kupu glavna faktorja. Na nje se vsak ozira. Zato pa vedno, predno oddaste naročilo za tiskovine drugim, pišite tudi nam za cene in potem primerjajte.

Slovenskim društvom, gg. duhovnikom, trgovcem in obrtnikom se priporoča za naročila.

KATOLISKA TISKARNA

"Amerikanski Slovenec"

1849 West 22nd Street

Chicago, Ill.

FIRST NATIONAL BANK

Established 185